

ZARJA

Oblak Mary
7918 Rosewood Ave.
47

Glasilo Slovenske Ameriške Zveze
V AMERIKI

DAWN

Official Publication of Slovenian Women's Union
IN AMERICA

Number 2

FEBRUARY, 1934

Volume 6

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Glavni Odbor — Supreme Committee

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
15519 Holmes Ave., Cleveland, Ohio.

Predsednica—President

Mrs. Marie Prislund,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President

Mrs. Louise Milavec,
15616 Trafalgar Ave., Cleveland, Ohio.

II. podpredsednica—Second Vice President

Mrs. Barbara Kramer,
476 Kansas St., San Francisco Calif.

Tajnica—Secretary

Mrs. Josephine Racic,
2054 W. Coulter St. Chicago, Ill.

Blagajničarka—Treasurer

Mrs. Mary Tomazin,
1903 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Nadzornice—Auditors

Mrs. Josephine Erjavec,
1013 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St. Cleveland, Ohio.

Mrs. Josephine Schlossar,
5801 W. National Ave., W. Allis Wis.

ZARJA THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec -- Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto
Za članice S. Ž. Z..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year
Members of the S. W. U. 1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"

6036 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor
6036 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Tel. HENDERSON 1572

Entered as second - class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago Ill.

Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
6036 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Miss Mary Zore,
2016 So. 16th St., Sheboygan, Wis.

Mrs. Angela Beg,
253—16th St., N. W., Barberton, Ohio.

Mrs. Helen Yurchich,
P. O. Box 234, Gilbert, Minn.

Mrs. Jennie Gerbeck,
718 No. Holmes Ave. Indianapolis, Ind.

Svetovalni in porotni odsek
—Advisory Board

Mrs. Mary Darovec
19114 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Kopac,
1464 So. 89th St., West Allis, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Mary Besal,
5612 Duncan St., Pittsburgh, Pa.

Mrs. Margaret Kozjan,
1220 Eiler Ave., Pueblo, Colo.

VOŠČILO K ROJSTNIM DNEVOM

Mary Otonicar,
glavna nadzornica
in tajnica največje
podružnice SZZ, št.
25, v Clevelandu,
O., bo praznovala
dne 6. februarja
svoj rojstni dan.

Sestra Otonicar
je tudi predsednica društva sv. Ce-
cilije, št. 37, SDZ ter predsednica
Oltarnega društva fare sv. Vida in
ena najdelevnejših žena pri vseh
cerkvenih prireditvah.

Josephine
Schlossar, glavna
nadzornica, prej-
šnja tajnica in se-
danja predsednica
podružnice št. 17,
West Allis, Wis.,
praznuje dne 12.
februarja svoj
rojstni dan.

Sestra Schlossar je že od začetka
članica Slovenske ženske zveze ter
je bila vseskozi agilna in vneša de-
lavka pri svoji podružnici.

Organizacija Slovenske ženske zveze se ob tej priliki spominja teh
svojih glavnih odbornic in zvestih hčera ter jima kliče:

Še mnogo let srečnega rodbinskega življenja kakor tudi plodonosnega
delovanja za Slovensko žensko zvezo!

LETO VI — ŠTEV. 2

FEBRUARY, 1934

VOL. VI. — NO. 2

ZAPISNIK SEJE GLAVNEGA ODBORA S. Ž. Z., KI SE JE VRŠILA 10. IN 11. JANUARJA 1934.

Sestanek v sredo 10. januarja.

Uradnice so se zbrale na glavnem uradu ob devetih zjutraj ter pregledale račune in poslovne knjige, kar je trajalo do poldne. Od tu so se skupno podale na banko in pregledale tam Zvezine bonde. Navzoče so bile: Josephine Račič, tajnica, — Mary Tomažin, blagajničarka, — Albina Novak urednica, — Josephine Erjavec, predsednica nadzornega odbora, — Mary Otoničar, nadzornica in Josephine Schlossar, nadzornica.

Ob dveh popoldne so se uradnice zopet šle na glavnem uradu. Pri tem popoldanskem sestanku je bila razen prej naštetih uradnic tudi predsednica Zveze Mrs. Priland, ki je takoj otvorila sejo z molitvijo. Mrs. Priland je nato prebrala naslednje

Poročilo glavne predsednice

Iskreno pozdravljam vse navzoče gl. uradnice, posebno kličem novim nadzornicam, ki so danes prvič navzoče na seji glavnega odbora: — prisrčno dobrodošle med nami!

Poleg običajnih članic izvrševalnega in nadzornega odbora, se bo radi važnih vzrokov seje udeležila tudi sestra urednica.

Več zadev mi je bilo od strani glavnega odbora na zadnji seji izročeni, katere sem skušala izvesti v korist Zveze. — Obiskala sem podružnice v državi Minnesota. Poročilo o tem mojem uradnem obisku ste lahko čitale v Zarji in v Amerikanskem Slovencu. Ako ima katera izmed vas še kako vprašanje v tem oziru, sem za vsako pojasnilo na razpolago. O minnesotskih članicah rečem le to, da sem jih našla zveste in udane Zvezi. Le malo število jih je bilo zapeljanih in še te, upam, pridejo kmalu nazaj; saj ni nikjer tako lepo kot v krogu naše Zveze. Žal mi je za vsako posamezno, ki je odstopila; nekatere se že kesajo in morda kmalu pridejo nazaj pod okrilje naše Zveze, ki jih je po materinsko čuvala.

Po naročilu zadnje seje glavnega odbora sem preskrbela plačilne knjižice za članstvo. Naro-

čilo sem oddala tiskarni Ameriške Domovine, ki je bila najcenejša.

Pravila, kot so bila na zadnji konvenciji sprejeta, sem v obeh jezikih priredila za tisk. Tiskarna Amerikanskega Slovenca je dala najnižjo ceno za tiskanje pravil. Ko so bila pravila predložena odvetniku, ki ima v oskrbi inkorporacijo Zveze, je bil mnenja, da bi se morale napraviti gotove spremembe, da bodo nova pravila popolnoma v soglasju s čarterjem, predno se predložijo zavarovalninskemu direktorju v pregled. Poleg letnice za prihodnjo konvencijo, je samo še par manjših sprememb, ki bistveno ne spremenijo pravil, ampak so samo formalnega pomena. Izvrševalni odsek ni hotel teh sprememb na svojo roko odobriti, ampak je bil mnenja, da pravila s spremembami predložimo današnji seji v presojo in odobritev.

Čarter. — Po naročilu zadnje konvencije je izvrševalni odbor podvzel korake, da postavi Zvezo v odgovarjajoči razred, ter najel odvetnika, ki bo vse potrebno izvršil. Vse tozadevne listine so bile v redu pričetkom julija, ko nas obvesti odvetnik, da je prejel obvestilo od zavarovalniškega oddelka, da je zakonodaja države Illinois sprejela nekatere spremembe v zakonu, ki nadzoruje organizacije kot je naša, ter se v ta namen tiskajo nove forme, na katerih se napravi prošnja za čarter. Dokler te forme niso gotove, ne moremo z zadevo naprej. Vzelo je nad dva meseca, da so bile forme izgotovljene in poslane odvetniku, kateri jih je takoj izpopolnil, predložil v podpis in jih odposlal na pristojno mesto. To je bilo 8. septembra. Enkrat v oktobru pridejo državni pregledovalci v glavni urad Zveze, da pregledajo poslovanje. Odšli so z zatrdilom, da so našli vse povoljno in da bo zadeva čarterja kmalu urejena. Čez kak mesec dni je prišlo obvestilo iz Springfieldda, da naj pošljemo varščino v znesku \$5000.00. Ko so to 14. novembra prejeli in se prepričali, da je vse v redu in O. K., so 23. novembra izdali čarter. — Zakaj pišem tako obširno? Zato, ker so nekatere članice bile pre-

cej nestrpne, kje je čarter, kdaj pride itd. Veste, z državnimi oblastmi se drugače občuje kot na primer z menoj. Če mi pišete danes, dobite odgovor že drugi dan. Pri teh gospodih, ki se zavedajo svoje oblasti, je pa treba potrpljenja in čakanja. Da smo bile tudi glavne odbornice nestrpne, se razume. Skoro ni bilo tedna, da ne bi pisala odvetniku, ali je že kaj izvedel o stvari; isto je skrbela glavna tajnica in predsednica nadzornega odbora. Pač nismo vajene počasnih procesov, zato smo bile nevoljne, ker je šla zadeva tako počasi naprej. Sedaj je pa vendar urejeno.

V dobi kampanje smo. Jako sem vesela navdušenosti, ki vlada med članstvom, kakor mi spričujejo lepi dopisi v zadnji številki Zarje. — Ker bomo letošnje leto imele precej manj tekočih stroškov kot zadnje leto, zato bi priporočala, da odobrimo nagrade za kampanjo na tak način, da bodo lahko tekmovali tudi podružnice v manjših naselbinah.

Končno apeliram na vas, da složno zborujemo kot prave sestre ter posvetimo svoje moči koristim Zveze.

Marie Prislend.

Poročilo sprejeto. — Zatem je Mrs. Račič prečitala naslednje

Poročilo glavne tajnice

Cenjene sestre glavne odbornice: V Zarji poročam vsak mesec ne samo stanja našega članstva in našega premoženja, ampak tudi vse drugo, kar se mi zdi važno in je v zvezi z mojim uradom; torej ne verjamem, da vam morem tukaj kaj povedati, česar še ne veste; ponavljati, kar je že bilo uradno objavljeno v Zarji, bi samo tratilo naš čas.

Vem, da se vse zavedate, da Slovenska ženska zveza ni več tista organizacija, kakor je bila pred pol leta. Od takrat smo po naročilu zadnje konvencije popolnoma na novo inkorporirane; v angleškem jeziku smo dobile tudi novo ime: namesto "Slovenian Ladies Union," se imenujemo zdaj uradno "Slovenian Women's Union." Z novim čarterjem je prišlo naše poslovanje pod vse drugačno državno kontrolo kot je bilo prej, ko ni bilo pod nobeno državno kontrolo. Vsa gotovost naše organizacije in moč njenih pravil je slonela prej le na njenih zastopnicah samih, sedaj pa sloni na državnih zakonih. Organizacija nudi sedaj članstvu vso varnost, ki je sploh mogoča, — na drugi strani se pa tudi članstvo ne more v nobenem slučaju poljubno igrati s svojo organizacijo.

Vse to se je zgodilo po ukrepu konvencije. Naslednji pomembni ukrep zadnje konvencije, ki se je tudi od takrat izpolnil, je razdelitev ura-

da glavne tajnice in urednice. Novi urednici je bilo poslano vse, kar spada v njen urad in je bilo last Zveze.

Na isti konvenciji mi je bilo naročeno, naj tam izbranim štirim slovenskim tiskarnam pišem po cene za tiskanje našega glasila. Tukaj je na ogleđ kopija mojega pisma in odgovori vseh štirih tiskarskih podjetij. Zraven imate še primerjalni pregled skupnih stroškov za Zarjo pod enimi in drugimi okolnostmi. Zdaj imate priliko, da si vse to ogledate. Večina glavnih uradnic, ki je imela pravico tukaj odločevati, je glasovala, naj se delo izroči tiskarni Ameriške Domovine, s katero je bila nato sklenjena pogodba za dve leti.

Sosestra glavna predsednica je bila na konvenciji izbrana, da najme advokata in vodi zadevo novega čarterja in uredi nova pravila. Čarter imamo, zadeva s pravili pa še ni popolnoma gotova. Dokler ni vse to urejeno, ni mogoče naročiti niti poslati članicam novih listin, kakor je bilo obljubljeno.

Ker nisem v odboru za investiranje Zvezinega denarja, je moje tozadevno poročilo omejeno le na številke v finančnih izkazih. Posebej moram omeniti, da nam je Kaspar banka septembra meseca izplačala novo dividendo \$321.95. Nobe-nih obresti za to leto nam ni izplačala International Savings & Loan Co., v Clevelandu, Ohio. National Bank of Joliet pa nas je obvestila, da zaenkrat še ne izplačuje nikakršnih dividend. — Par podružnic v Ohio še vedno dolguje del vsote, za katere so bili nakazani čeki, ki zaradi takratnih bančnih neprilik v Ohio niso mogli biti zmenjani. Podrobnosti so naštetje na drugem mestu.

Poslovanje s podružnicami kakor tudi z gl. uradnicami teče kakor po navadi. V kolikor zadeva moje delo, vlada sedaj pri vseh podružnicah red in mir, bolj kakor kdaj prej. Glavnim odbornicam, lokalnim tajnicam in vsem drugim lokalnim odbornicam, ki sem imela ž njimi opravka, kakor tudi častitemu gospodu duhovnemu svetovalcu, sem dolžna priznanja in se jim prav lepo zahvaljujem za vestno sodelovanje.

Josephine Račič.

Poročilo sprejeto.

PREGLED DOHODKOV IN STROŠKOV S. Ž. Z. OD 1. JULIJA DO 31. DECEMBRA 1933.

DOHODKI	
Mesečnina	\$3,015.35
Pristopnina	115.50
Razno (izkaznice, prestopni listi).....	4.95
Vrnjen del konvenčnega plačila.....	50.00
Zarja:	
Članice	\$4,430.65
Nečlanice	1.00
Klišej	2.63— 4,434.28
Obresti:	
Na bondih	\$ 487.50
Na bančne vloge.....	60.42— 547.92

Nanovo kupljeni bondi..... 3,000.00
 Skupni dohodki\$11,168.00

STROŠKI

Posmrtnina (18 slučajev).....\$1,335.00
 Redne plače\$840.00
 Dnevnicne in vožni stroški..... 183.77
 Stroški glavnih uradnic..... 35.48— 1,059.25
 Nagrade 10.00
 Za bonde 3,334.21
 Zarja (tiskarna, adresar, pošiljanje,
 P. O. deposit, poštnina, znamke,
 pisalna miza za urednico, klišeji).... 1,709.25
 Vse drugo (zavarovalnina inventarja,
 najemnina uradne sobe, poštnina za
 zavoje in pisma, tiskovine, varnostni
 predal na banki, plačilo za varščino
 za glavno tajnico in glavno blagaj-
 nico, konvenčne regalije, oglasi v
 Amerikanskem Slovencu, federalni
 davek in za izmenjavo čekov, držav-
 nim pregledovalcem, zavarovano poš-
 iljanje bondov, itd.)..... 325.30

Skupni stroški 7,773.01

Preostanek v pol letu.....\$ 3,394.99
 Preostanek ob sklepu prejšnjega pol leta..... 31,939.44

Ostane v blagajni 31. decembra 1933.....\$35,334.43

KJE JE ZVEZIN DENAR**Naloženo na hranilnih vlogah:**

The North American Trust Co., Cleve-
 land, O., No. 11807, 3%.....\$ 1,045.67
 Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wis.,
 No. 26268, 3%..... 2,262.87
 The International Savings & Loan Co.,
 Cleveland, O., No. 1280..... 1,129.24
 Continental Illinois National Bank &
 Trust Co., Chicago, No. 176141,
 2½% 1,497.34
 The Joliet National Bank, Joliet, Ill.,
 No. 39416 1,060.15
 Kaspar American State Bank, Chi-
 cago, No. 138884..... 1,609.73—\$ 8,605.00

Investirano v bondih:

The City of New York 4¼% Bond, due
 April 15, 1972.....\$ 1,000.00
 Philadelphia, Pa., 4¼% Bond, due
 October 16, 1946-76..... 1,000.00
 County of Genesee, Mich., 4½%
 Bond, Road Assessment Dist. No.
 93, Highway Improvement, due
 May 1, 1939..... 1,000.00
 Three U. S. Treasury Bonds, due
 '52-'47, \$1,000.00 each, 4¼%, Nos.
 E00153535, B00318452, H00114758.. 3,000.00
 One U. S. Treasury 4¼%-3¼%, due
 1945-43, No. 11117-H..... 1,000.00
 Two U. S. First 4¼% '47-'32 Liberty
 Loan, Nos. B00103967, A00170436,
 \$1,000.00 each 2,000.00
 Two U. S. Treasury 4%, due 1944-54,
 Nos. H00152188, G00152187, \$1,000
 each 2,000.00
 Seven Liberty Gold Bonds, 4¼%, due
 1933-38, Nos. H00944238, E02226895,
 F00935526, F02807976, G02807977,
 H02807978, E02807975, \$1,000.00
 each 7,000.00
 \$5,000.00 4¼% Liberty Gold Bond,
 due 1933-38, No. C00188603, de-
 posited as security with the Insur-
 ance Department at Springfield, Ill. 5,000.00— 23,000.00
Naloženo na čekovnem računu:
 Continental Illinois National Bank & Trust Co.,
 Chicago, Ill. 3,611.98

Skupaj\$35,216.98

Enkrat že naloženi čeki, toda vrnjeni vsled
 bančnih nepravil v Ohio, ki bodo morali biti

ponovno nakazani in naloženi..... 117.45
 \$35,334.43

Podružnica št. 6, februarški asesment.....\$ 15.00
 Podružnica št. 14, januarški asesment..... 62.50
 Podružnica št. 32, februarški asesment..... 20.50
 Podružnica št. 47, februarški asesment..... 19.45

Skupaj\$117.45

Mrs. Tomažin, glavna blagajničarka, izjavi,
 da jo veseli delo njenega urada kljub temu, da
 je odgovornost velika. Četudi prinaša ogovor-
 nost skrbi, je njena želja, da bi Zveza nepresta-
 no rastle in rastle.—Poročilo sprejeto.

Mrs. Erjavec, predsednica nadzornega od-
 bora, poroča sledeče: "Pozdrav novim odborni-
 cam.—Pri nadzornem pregledovanju sem našla
 knjige v redu, kakor tudi vse izkaze Zvezinega
 premoženja."—Sprejeto.

Mrs. Otoničar, nadzornica, poroča, da mora
 izjaviti isto kakor predsednica nadzornega od-
 bora, namreč, da je našla vse v redu.—Sprejeto.

Mrs. Schlossar, nadzornica, tudi izjavi, da
 je dobila knjige tajnice in blagajničarke v lepem
 redu.—Sprejeto.

Zaprisežena izjava

Chicago, Ill., 10. januarja, 1934.

Me, podpisane nadzornice, smo na zahtevo
 prejšnjih nadzornic in glavne tajnice pregledale
 račune zadnje polovice leta 1931 in našle sledeče
 vknjižbe:

Ček, št. 258, izdan 1. avgusta 1931, za vsoto
 \$1,073.13, in sicer: \$1,000 za bond City of New
 York, in \$73.13 za dotične obresti in premijo.

Ček, št. 259, izdan 3. avgusta 1931, za vsoto
 \$1,055.86, in sicer: \$1,000 za bond City of Phila-
 delphia, in \$55.86 za dotečene obresti in premijo.

Ček, št. 261, izdan 7. avgusta 1931, za vsoto
 \$1,029.34, in sicer: \$1,000 za bond County of
 Genessee, Michigan, in \$29.34 za dotečene obre-
 sti in premijo.

Skupaj \$3000.00 za bonde in \$158.23 za do-
 tečene obresti in premije.

Čeki so bili menjani, kakor spričujejo potr-
 dila, ki jih ima na roki glavna tajnica: potrdila
 izplačila

za bond City of New York, 1. avgusta 1931;
 za bond City of Philadelphia, 10. avg., 1931;
 za bond County of Genessee, Michigan, 14.
 avgusta 1931.

Josephine Erjavec,
 Mary Otoničar,
 Josephine Schlossar.

Sworn to before me this 10th day
 of January, 1934.

Anthony J. Darovic,
 Notary Public.

My Commission expires November 1934.
 (Notarski pečat)

Urednica Mrs. Novak predloži pismo o cenah treh municipalnih bondov, kupljenih leta 1931, ki ga ji je poslal Rev. A. Schiffrer za objavo v Zarji. Gl. odbornice se prepričajo, da je vsaka beseda, ki je bila priobčena pod "Izjavo" v septemberski številki Zarje lanskega leta, tudi resnično navedena v pismu Rev. Schiffrerja.

Pismo Mrs. Barbare Kramer, druge glavne podpredsednice, prebrano in vzeto na znanje.

Mrs. Otoničar predloži zbranim odbornicam naslednjo resolucijo: "Zvezin glavni odbor ima štiri oddelke, izvrševalni, nadzorni, prosvetni in porotni. Kadar katera članica ne razume ene ali druge zadeve, naj se obrne za pojasnilo na predsednico tistega oddelka kamor zadeva spada. Članica pa, ki v javnosti piše ali govori napačne stvari glede poslovanja Zveze, predno je vprašala za pojasnilo, se črta iz Zveze." Vse navzoče odbornice resolucijo preberejo in odobrijo.

Pismo od podružnice št. 35, ki svetuje o kampanji, prebrano in upoštevano pozneje, ko pride ista zadeva na dnevni red.

Prijazno pismo od Mrs. Tomažič, tajnice podružnice št. 47, prebrano. Odbornice se ji zahvaljujejo za pozdrave in voščila.

Prebrano pismo tajnice podružnice št. 12, in pismo članice podružnice št. 51. Mrs. Račič predloži pismo duhovnega svetovalca, kjer je podrobno razloženo, kako postopati v takih in enakih slučajih.—Sklenjeno, naj na zgorajšnji dve pismi gl. tajnica odgovori kakor nasvetuje č. g. duhovni svetovalec.

Sklenjeno, da dobe vse nove članice knjižice za vpisovanje asesmenta brezplačno; vse druge, ki jih želijo, pa naj plačajo zanje po 10c vnaprej.

Mrs. Prislant opozarja, da njena odpoved glede investiranja denarja še vedno obstoja in naj se drugo imenuje na njeno mesto. Ostale zbrane odbornice te njene odpovedi nikakor ne sprejmejo, zato se končno Mrs. Prislant proti svoji volji poda in ugodi zahtevi ostalih zbranih odbornic edinole pod tem pogojem, da se bo z naprej glede investiranja denarja odločevalo edinole na sejah glavnega odbora in tam ukrenilo vse potrebno.—Gl. blagajničarka je izbrana kot tajnica odbora za investiranje.

Sestanek v četrtek 11. januarja

Ob devetih zjutraj so bile v glavnem uradu zbrane vse odbornice kakor prejšnji dan popoldne. Razpravljale so o glasilu "Zarja" in kar je s tem v zvezi, ter odločile naslednje:

1.) Urednica Mrs. Novak je pooblaščenca, da do naslednje seje gl. odbora sama odločuje glede nakupovanja klišejev za slike, v kolikor bodo plačani iz centralne Zvezine blagajne.

2.) Vse osebne zahvale in poročila o raznih

obletnicah se naj smatrajo z naprej kot plačani oglasi in le pod tem pogojem smejo biti taka poročila objavljena v Zarji.

3.) Urednica naj objavlja tudi nadalje samo take spise, ki so v korist članstvu in podružnicam.

4.) Urednica ima popolno oblast pri odločevanju nagrad za vse objavljene članke v Zarji, to je, da po svoji razsodnosti uporablja sklad, ki je za to na razpolago.

5.) Zarja naj se pošilja brezplačno slovenskemu župniku vsake naselbine, kjer ima Zveza svojo podružnico.

Urednica razloži, da je imela težave, ki se niso nanašale na njen urad, zato je take zadeve naravnala v roke tistih uradnic, kamor je stvar spadala.

Vse štiri ponudbe glede tiskanja Zarje so bile predložene zbranim uradnicam, ki so izjavile, da se strinjajo z odločitvijo tiskovnega odbora.

Vse navzoče odbornice pripomnijo, da so zelo zadovoljne z Zarjo.

Miss Angela Hlabše imenovana za glavno načelnico, ki bo z naprej imela na skrbi pouk naših vežbalnih odsekov (Supreme Drill Team Instructor).

Ob dveh popoldne so se gl. uradnice zopet zbrale na istem prostoru, da nadaljujejo sejo.

Mrs. Prislant je podala dolgo poročilo o novih Zvezinih pravilih. Navzoče odbornice se smatrajo glasom resolucije, sprejete na zadnji konvenciji v ta namen, za upravičene sprejeti in odobriti v imenu članstva, par majhnih poprav v pravilih, da se bodo ta popolnoma ujemale z novim čarterjem.

Odbornice izrazijo svoje priznanje Mrs. Prislant za njeno prireditvev pravil ter jo naprosijo, da to delo izpelje do konca.

Vse članice bodo dobile brezplačno nove izkaznice, ali kakor se bodo že tozadevne listine imenovala. Toda naj se zavedajo, da je to ogromno delo, ki se ne more izvršiti kar vse naenkrat, temveč bo po malem opravljeno v prostem času, ena podružnica za drugo.

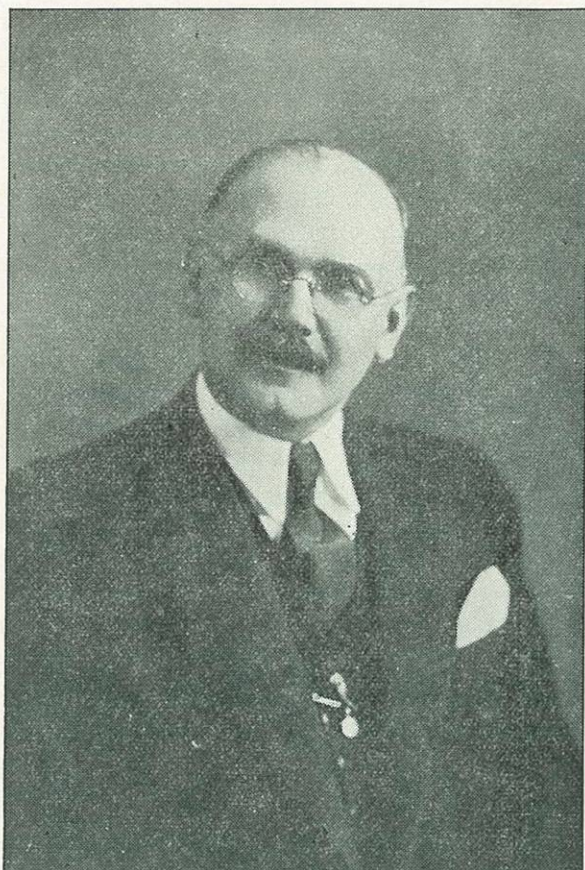
Predloženi računi posameznih glavnih odbornic odobreni, ter čeki nakazani zanje.

Na pismene prošnje nekaterih podružnic in članic, so zbrane odbornice odobrile sledeče podrobnosti o kampanji:

Pristopnina znižana na 25c za mesece marc, april in maj 1934. Samo ob sebi je razumljivo, da plača vsaka nova članica te mesece še po 25c kot asesment za mesec pristopa, kakor po navadi. (Stroški prvega meseca pristopa bodo 50c namesto \$1.00 kot dosedaj.)

Podružnica, ki bo pridobila največ novih članic v tej kampanji, bo prejela Zlato spomin-

PETINDVAJSETLETNICA NARODNEGA DELA

Dne 30. decembra je preteklo 25 let vztrajnega in vestnega dela, katerega je posvetil g. Josip Zalar kot glavni tajnik K. S. K. Jednoti. Petindvajset let dela za narodov blagor, je dolga doba skrbi in požrtvovalnosti, zato se Slovenska ženska zveza in "Zarja" ob tej izredni priliki spominjata g. jubilaranta, kateremu poklanjata te vrste v čast in priznanje.

G. Josip Zalar, ki je starosta tajnikov bratskih podpornih organizacij, je nastopil svoj urad dne 1. januarja 1909; odtlej posluje vestno in nepretrgano kot glavni tajnik Kranjske Slovenske Katoliške Jednote. Delegacije vseh konvencij omenjene Jednote so mu izrekle zaupnico za njegevo vestno poslovanje ter s tem priznale njegovo požrtvovalno in plodonosno delo v korist organizacije.

Velikemu krogu voščilcev se pridružuje tudi Slovenska ženska zveza, ki kliče gospodu jubilarantu:

Še mnogo let plodonosnega in požrtvovalnega dela za procvit K. S. K. Jednote in za splošni narodov blagor!

sko knjigo, naslednji dve podružnici pa čarter, kjer ga še nimajo, drugače pa po \$5.00.

Razen tega bodo podeljene še nagrade najboljšim posameznim agitatorkam:

Prva nagrada bo zlat prstan z vdelanimi Zvezinimi črkami. Tudi bo slika najboljše agitatorke brezplačno priobčena v Zarji.

Druga nagrada: \$5.00 v gotovini.

Tretja nagrada: \$2.50 v gotovini.

Posebna nagrada: Vse tiste agitatorke, ki bodo pridobile vsaj pet novih članic, toda ne bodo prišle v poštev za prve tri nagrade, dobe

zlatu Zvezino broško (ne zamenjajte tega z navadnim Zvezinim znakom).

V nobenem slučaju ne bodo nagrade podeljene prej kakor potem ko se bo videlo, da so v kampanji pristopile članice res ostale redne članice tri mesece.

Ker je bil dnevni red izčrpan, ter zapisnik prečitan in potrjen, je Mrs. Prisland ob šestih zvečer zaključila sejo z molitvijo.

Marie Prisland, predsednica,
Josephine Račič, zapisnikarica.

URADNO POROČILO GLAVNE TAJNICE

Podružnica št. 57, Niles, Ohio, je bila ustanovljena 7. januarja s pomočjo sestre Mrs. Theresa Racher od podružnice št. 54, Warren, Ohio. — Enajst članic-začetnic, skoraj vse iz mladih vrst. — Vsem skupaj čestitam, jih prisrčno pozdravljam kot nove sestre v SZZ., ter želim podružnici prav lepo bodočnost.

Josephine Račič.

Rev. MILAN SLAJE:

"DEATH IN CARNIOLA" BY LOUIS ADAMIC

Na newyorškem literarnem obzorju se je pojavila nova zvezda, ki se nam vsiljuje za vodnika. Nekateri naši pismouki trdijo, da ta zvezda pomeni, da smo zopet dobili slavnega pisatelja. Mi pa, modri dovolj, smo si najprvo ogledali naše domače zvezde, preiskali smo tudi nekatere tuje ter vse te primerjali s to novo newyorško zvezdo ter prišli do zaključka, da g. Louis Adamič sploh ni nikaka zvezda, ampak čisto navaden komet, ki se nenadoma pojavi in nenadoma zopet izgine. To je in to bo ostalo naše mnenje tako dolgo, dokler g. Louis Adamič ne pokaže večjega pisateljskega talenta in vsaj medel žarek umetniškega ustvarjanja. Edino, kar štejem g. Adamiču v zaslugo, je to, da je menda eden prvih Slovencev, ki obvlada angleščino v toliki meri, da sme stopiti tudi pred angleško občinstvo. Ali pa je to edino znamenje pisateljske kakovosti, da nekdo pozna jezik ter napiše čim največ? Potemtakem bi bil vsak zidar, ki zna polagati opeko, arhitekt — umetnik. in razni Poe-i in Longfellow-i, Tolstoji in Ibseni bi bili pravi pritlikavci v primeri s kakim "columnistom," ki vsak dan namaže v svojo kolono toliko in toliko besed — za dober denar. G. Louis Adamič je žurnalist, morda nad povprečno mero, toda samo žurnalist, s predsodki, z duševnim obzorjem in srčno kulturo žurnalista. Le enega mu manjka, namreč — takta. Poznam več piscev tujega pokolenja, ki pišejo slične stvari kakor je Adamičeva — "Death in Carniola," v angleške časopise in revije, toda niti enega ni med njimi, ki bi svoj narod tako grdo predstavil ameriškemu občinstvu, kakor je to storil g. L. Adamič. Le pomislite! Pride v staro domovino kot človek, ki nikdar ni nič storil za svoj narod ne tu, ne tam. Naše dobričine v starem kraju ga v svoji naivnosti kraljevsko sprejmejo: pošljejo mu vladnega zastopnika nasproti, prirejajo mu bankete itd. On pa, g. L. Adamič, takoj ko pride v New York, sede za mizo ter nas udari po čeljustih. In da bo njegova predrznost kronana, zahteva še plačilo za svojo nesramnost. Ne tako, gospod Adamič! Zmožni smo sicer marsikake neumnosti, lasamo se med seboj, če treba ali ni treba, toda, ako gre za čast in ugled našega naroda, nas ne boste našli razdvojenih. V tem ste se ušteli. Pač ste jih dobili nekaj, ki so v svoji prenačelnosti stopili v tej zadevi na vašo stran. Dvomim pa, da bi ti nekateri imeli toliko drznosti, da bi razpečavali vašo knjigo med nami. Ne vem sicer, s kakšnim merilom merijo pisateljske zmožnosti pri Harper's Magazine; sodeč po vašem članku "Death in

Carniola," to merilo ne bo ravno visoko. Sicer je pa to vseeno; mi smo vaš način pisanja obsodili in to nam popolnoma zadostuje.

Kakor je zapisal clevelandski "Journal and Observer," je knjiga, iz katere namerava g. L. Adamič kovati težak kapital, v prvi vrsti namenjena tukaj rojeni jugoslovanski mladini. Iz te knjige naj bi se naša mladina poučila o slovenskih Afričanih, ki še verujejo v posmrtno življenje in druge take prazne marnje. Res, nad vse pripravna knjiga! Čemu ste pač živeli in še živite vi razni Levstiki, oba Frana in Vladimir, Tavčar, Kersnik, Finžgar, Cankar, Gregorčič in vas dolga vrsta velikanov slovenske besede, umetnikov po božji volji, ki bi delali čast vsakemu kulturnemu narodu! Čemu ste s takim nedosežnim mojstrstvom in toplo ljubeznijo opisovali inteligenco, vztrajnost, značajnost našega naroda, njegove šege in običaje, da, tudi njegovo vero, ki ste jo vedno rešpektirali, dasi tudi mnogi izmed vas niste bili verni! Čemu ste nam dali svoje čudovite umotvore: Gadje gnezdo, Dekla Ančka, dolgo vrsto neprekosljivih kmečkih novel, prekrasne speve o planinah naših in njih klenem narodu, kmečkega filozofa hlapca Jerneja, itd., itd.! Čemu ste pač trčili čas ter peli slavo narodu, ki tega ni vreden? Tukaj, v največjem svetovnem mestu imamo največjega modreca, g. L. Adamiča, ki vam pove, da je naš narod nekulturen, neumen, poln praznoverja in vraž. In njemu, g. L. Adamiču, niti treba ni bilo, da bi dalje časa študiral ta nesrečni narod. Prišel je, postal ob domačem ognjišču, privzdignil nos in ker ni zavohal parfuma newyorških dam, se je njegova umetniška duša zgrozila ter izrekla sodbo: "Nič prida ni ta narod!" In večje bedarije bi naši Slovenci pač ne mogli biti zmožni, nego je ta, katere jih obdolžuje g. Adamič. On namreč piše doslovno tako-le: "Everywhere in Yugoslavia peasants believe that in the next world the soul leads much the same life the person lead in this. It smokes, snuffs, blows its nose, whittles sticks, and needs money." Ragout in dober tek čitateljem Harper's Magazine! Informacije o slovenskih Hotentotih so sijajne! Ako bi g. L. Adamič še dostavil, da je bil v nevarnosti, da ga pojužinjajo s kožo in lasmi vred, potem bi bila slika slovenskega barbarstva še popolnejša! In kako bi bilo začinjeno! Perhaps next time, Mr. Adamic. Go on. It would create a wonderful sensation and you will always find some idiots among us, who are willing to devour anything you serve them.

Ko sem prečital zgoraj navedena Adamičeva razodetja, ki jih je objavil Harper's Magazine sem se v prvem trenutku odločil, da mu pošljem katoliški katekizem, da ga ta pouči, kaj prav za prav naši ljudje tu in tam verujejo in česa ne verujejo. Pa sem si pozneje premislil. Prišlo mi je na um, da g. Adamič končno vendar ni tako omejen, da bi res verjel vse to, o čemer piše. O tem me je prepričala sledeča kurioziteteta v njegovem spisu "Death in Carniola." Pove nam tole: "I learned that most Slovene (?), like other Yugoslav peasants believe more or less in the existence of the soul after death." Torej: on, g. L. Adamič, je videl in spoznal, da naši ljudje verujejo v posmrtnost. Čudovito! Da se o tem pouči, je moral napraviti vso dolgo pot iz New Yorka v vas Blato ter izpostavljati svoje življenje nevarnostim, ki so mu pretile med barbarskimi Slovenci. Oprostite, g. Adamič, namenil sem se, da napišem stvarno kritiko, a pero mi vedno bolj zahaja v satiro. Difficile est, satiram non scribere. Prav kakor da ste padli s planeta Marsa, kjer je Harper's Magazine edini evangelij in vera v take plitve pisatelje kot ste vi, edina vera. Štirinajst let je bil g. pisatelj v Sloveniji in samo devetnajst let je osrečeval Zedinjene države. In med tem časom je ne le sam izgubil vero, pozabil je tudi, kakšno vero imajo njegovi rojaki. Kdo božji naj mu to verjame? Potemtakem se čudim, da je g. Adamič sploh še našel pot domov. Morda pa sploh doma ni bil. Saj jaz se močno nagibljem k temu prepričanju. Stvari namreč, kakršne nam popisuje v svojem članku, so take, da bi se pač mogle goditi kje med Bazuto-zamorci v centralni Afriki, ne pa med visokokulturnim slovenskim narodom.

O, g. Adamič je bil doma, bil je v Sloveniji, bil v svoji rojstni vasi Blato; videl je naše ljudi, spoznal njih vrline, on dobro ve, da imajo sicer poganska telesa, a zato je duh njihov tem bolj krščanski in da jih ta krščanski duh bodri v njihovem trdem življenju, da trpijo brez godrnjanja in umirajo brez obupa. On, g. L. Adamič, vse to dobro ve. Toda g. Adamič je zavzel pozo izseljenca-renegata, ki hladno in prezirljivo gleda na običaje in vero (ako jo je sam izgubil) svoje rojstne dežele, kakor je hladno in brezbrizno gledal na umirajočega strica Janeza, ki ni mogel zatisniti oči, dokler ni še enkrat videl svojega "ljubeznivega" nečaka iz Amerike. Bog ve, ali ni stric Janez umrl v prepričanju, da vidi pred seboj izrodek svojega poslavljaljočega se duha, ne pa pristnega nečaka. Kajti tak brezčuten stroj pač še ni nosila slovenska zemlja. Prav primerno je pripomnila gospa Stella: "You and I,

I guess, really should be ashamed of ourselves." Brez dvoma!

In to poziranje v tuji vlogi, ki mu tako malo pristoja, v vlogi Amerikanca namreč, zavestno potvarjanje resnice, ta neiskrenost, ki preveva njegov spis "Death in Carniola" — vse to mu jemlje pravico do naslova pisatelja, ki mora gledati svet in življenje z očmi umetnika, ne pa z očmi omejenega žurnalista, polnega predsodkov. Ako hoče g. L. Adamič vedeti, kako pristen Amerikanec in poleg tega pisatelj-umetnik sodi o šegah, življenju in veri takoimenovanih "foreigners," si naj ogleda Sinclair-Lewisovo novelo "Main Street." Sinclair Lewis ni katoličan, poleg tega se nagiblje k socialističnim nazorom in Amerikanec je, vendar je zapisal v omenjeni noveli: "But she (Mrs. Kennicott) saw these Scandinavian women zealously exchanging their spiced puddings and red jackets for fried pork chops and congealed white blouses, trading their ancient Christmas hymns of the fjords for "She's My Jazzland Cutie," being Americanized into uniformity, and in less than a generation losing in the grayness whatever pleasant customs they might have added to the life of the town" etc. Tako piše pravi pisatelj-umetnik tudi o tujcih — objektivno, toplo, s stališča kulturnega, izobraženega človeka, ne pa s sodbo in izobrazbo kakega newyorškega hotelskega natakarja. V Adamičevem spisu pa je duh "poseur-ja."

Adamovičevemu delu "Death in Carniola" manjka tudi poezije (poezija more biti v prozi ravnotako, kakor v verzih). Edgar Allan Poe imenuje to: An elevating excitement of the soul. Vsega tega g. Adamič nima. Zdi se mi, da je poizkušal posnemati že prej omenjenega Lewis-a, a razlika je kot noč in dan. Njegov spis sebere kot kak newyorški hotelski račun.

In originalnosti manjka g. Adamiču. Kako duše kašljajo na onem svetu, kako jedo in pijo in kako strašno praznovorni so Slovenci — o vsem tem se lahko poučimo v "Prosveti," zato ni bilo treba g. Adamiča.

Največji dokaz svoje ignorance in pisateljske nesposobnosti pa je podal Adamič, ker ne razločuje med raznimi običaji naroda in njegovo vero. Če so še kje ostanki iz poganskih časov, ti ostanki nikakor ne tvorijo del narodove vere. So nekaka dediščina prejšnjih rodov, nekaka vez, ki spaja rod z rodом. Naš narod dobro ve, kaj je običaj, kaj je vera in tega dvojega nikdar ne zamenja. Le g. Adamič tega ne ve. Zakaj ne? Ker on o teh stvareh sploh nima pojma, vkljub temu, da njegov Magazine čita par sto tisoč ljudi, enako plitvih in površnih, kakor je on. Ako

bi imel najmanjši pojem o tem, bi ne bil zapisal: Christianity brought them the idea of Hell, but it never took deep root in them! Essentially they are still pagans. Kratko: naši Slovenci so še pogani, pravi slavni pisatelj g. Adamič. G. Adamič, ako ste hoteli poiskati pogane, bi lahko ostali kar v New Yorku. Saj vam je znano, da mnogi piloti tam jemljejo s seboj na polete razne poganske amulete v prepričanju, da jih bodo ti varovali nesreče. Podkev etc., kaj je to drugega kot poganski amulet? In vidite, g. Adamič, takih neumnosti naš človek nikdar ne zagreši.

Mislim, da ne bom storil krivice g. Adamiču, ako rečem to-le: Ako bi g. Adamič našel v slovenski deželi newyorške nebotičnike, podzemeljke in nadzemeljske železnice, borze, oblake dišav, tisoče a v t o m o b i l o v, magari tudi krdelo "gangsterjev" in morilcev, samo da bi bili opravljeni po najnovejši modi, s cilindri na glavi in debelimi cigarami v ustih — o, potem bi g. Adamič nam Slovencem spregledal vso gnusobo, vse poganstvo, vso duševno in moralno revščino, prav

kakor je to navajen spregledati v New Yorku. Mesto tega pa je našel narod, ki trdo dela na rodni grudi od zore do mraka, narod značajan, pa tudi veren, narod, ki trpi in se ne pritožuje, ne pozna razkošja a je vendar zadovoljen. In tak narod g. Adamiču ni mogel imponirati. Ne njemu, ki ima sodbo in mentaliteto newyorškega natakara, ne pa pisatelja-umetnika.

In tako je šel in zapisal: Everywhere in Yugoslavia peasants believe etc.

To pa mu jemlje vsako pravico nazivati se pisateljem.

(Gospod Louis Adamič naj ne bo hud. Brez ovinkov je povedal svojo sodbo o našem narodu in ravnotako brez rokavic smo tudi mi povedali svojo sodbo o njegovem delu. Menim, da imamo pravico do tega. Kadar kdo piše neresnico o našem narodu, naj ne pričakuje od nas poklonov. Ako pa bo g. Adamič s svojim res spretnim pesom napisal kaj lepšega o nas in naši deželi, potem pa ga bomo prav tako priporočali, kakor ga sedaj odsvetujemo. M. S.).

ANGELA BEGG, D. C.:

PROSVETNI ODSEK

Ko zjutraj dan napoči in zvezdice blede—tako nekako prihaja Zarja v jutru vsakega meseca med nas. Seveda nas mika pogledati, kako se v prvi vrsti gibljemo v naši Zvezi. Je-li kaj življenja, je-li napredovanja v izobrazbi, zabavah v združenju? Dopisi lokalnih podružnic so ogledala zato. Oni nam svedočijo o obstoju in napredku organizacije. Do malega vsi dopisi poročajo o ugodnem gibanju podružnic, kako se članstvo zbira k zabavam in združenju, katero mu služi, da se oklepa tesneje prijateljsko med seboj ter si tudi dobiva vsakovrstnih vsakdanjih ved, ki jih moramo vsi rabiti vsak dan. Razvedrila nam je potreba kot vsakdanjega kruha, kajti malo kratkega časa in srčne zabave, nam ojači duha za zopetno delo in napor.

Ko pregledujemo številke podružnic, se mi pri vsakem dopisu vsili vprašanje: Ali imajo tu že posebni klub, kateri bi jim bil vez, da jih poleg enega kvodra na mesec še tesneje medsebojno veže in jim nudi razvedrila? Največ nas zadržuje čas, ki ga je zmeraj premalo, ter delo, delo in delo, ki ga je zmeraj preveč. Gotovo se pojavi tu ali tam odpor v osebi možička, ki ni posebno naklonjen takim sestankom in ki nasprotuje, češ: "Ne bom sameval doma, ti se boš pa okrog klatila!" Toda naj pomnijo naše druge polovice, da kratek odmor od kuhinje bo ženi dobro del, in drugič bo pa večerja boljša in ženino razpoloženje bolj veselo, ako ima malo zabave izven kuhinje. Saj ravno pri tem si bo nabrala

več gradiva za boljše gospodinjstvo, kar nikakor ne bo v škodo ne možu ne celi družini.

Pomnimo tudi, da zabava in dobro veselo razpoloženje je predpogoj zdravju, temu zdravju, ki je tako strašno pomanjkljivo v nekaterih družinah. Ali ste že kdaj opazili, da kjer je dom čmeren in se vse pusto drži, tam tudi zdravja v hiši ni! Žarek veselja in dobre volje pa osveži vse in prežene temne sence otožnosti.

Zato pa ne nasprotujmo si v tem, ako kdo izmed nas želi malo poštene zabave in razvedrila, s katerim je zvezana izobrazba in pouk, kajti v družbi eden z drugim si likamo in gladimo tudi svoje obnašanje napram družbi. O tem bi se dale napisati cele knjige. Naj velja tudi tu pregovor velikega moža, pregovor ki bi se moral uživati v svet, ki obsega polno modrosti, zlasti v pogledu, če hočemo kot kristjani upoštevati drugo božjo zapoved. Pregovor pesnika, ki je zaklical nam, svojim rojakom:

"Dajte nam rož v življenju, prihranite trnje za v grob!"

S temi besedami kličem članicam Slovenske Ženske Zveze: Olepšujmo si življenje z dobro besedo, prijaznim navodilom, sočutnim pogledom, velikodušnim srcem, z eno besedo, nudimo si cvetja v življenju, dokler se vrednost tega cvetja zamore ceniti, ko nas ne bo, nam najlepše rože ne bodo cvetele.—A trnje pa lahko porabimo za v plot.

MILENA:

ŽENA IN DOM

Žena, ki ljubi svojo družino in svoj dom, si bo prizadevala, da bo v njeni hiši vedno vladal red in snaga. Stanovanje mora biti solnčen in prijeten dom, v katerega se mož in otroci z veseljem vračajo.—Red in čistost pa tudi pomnožujeta vrednost pohištva.

Kakšen naj bo lep in prijeten dom, je vprašanje? Težko je to določiti, ker je v vsaki hiši drugačno razpoloženje, v vsakem domu drugačno razmerje. Vsaka gospodinja ima svoj okus, zato ima vsak dom takorekoč svojo lastno dušo.

Ko stopite v hišo, boste takoj vedeli vse dobre in slabe lastnosti gospodinje, pa čeprav je niste še nikdar videli. Dom je ogledalo tako dobre, kot slabe gospodinje, zato bi si naj vsaka žena prizadevala, kolikor možno prijetno in okusno urediti svoj dom.—V stari domovini smo po domih imeli skoro izključno doma izdelane stvari; celo najbolj priprosto domače orodje in posodo, kot žlice, kuhalnice, lonce, sklede, vrče i. t. d. Gospodinja je naročila pohištvo za spalnico ali jedilnico, kakršno je sama hotela in kakršna se je njej zdela najbolj prikladna. Tako je imel vsak dom vtisnjen svoj poseben znak. V Ameriki imamo samo tovarniške izdelke, ki so postavljeni na trg v našo izbiro. Gospodinja skuša izbrati, kar se ji zdi najbolj prikladno, čeprav ji popolnoma ne ugaja.

Ni res, da bi bogato opremljena soba napravila na obiskovalca najboljši vtis; okusno urejeno stanovanje je v ponos gospodinje, pa če je oprema draga ali priprosta. Zlasti povedo slike dober okus gospodinje. Ne obešajmo takih slik, ki ne pomenijo ničesar. Še slabše pa je preveč slik po stenah. Rajši eno, pa tisto lepo in pomenljivo, kot pa pet slik v kričečih barvah, ki ne pomenijo ničesar, včasih morda celo žalijo čut dostojnosti.—Rajši nič kot šunder.

Vsaka gospodinja si naj prizadeva, da bo njen dom dihal individualnost, ne pa posnetke. Ne obešajmo zastorov in pregrinjaj ravno takih zato, ker jih ima naša soseda; izberimo nekaj lastnega, nekaj drugačnega, nekaj, kar bo izražalo naš lasten okus, našo osebnost. Vsaka stvar ne pristojta v vsak dom; kar izredno dobro izgleda v eni hiši, bo popolnoma na napačnem mestu v drugi. Stvari, katere si lahko same

napravimo, nam bodo v veliko veselje. So razna ročna dela, katera lahko oskrbi gospodinja sama, s šivanjem, kvačkanjem in pletenjem. Koliko zadovoljstva povzroča gospodinjini občudovanje prijateljic, ko jim pokaže, kaj je izgotovila, ker je to kos njenega dela in izraz njenega okusa. Posebno so Slovenke izurjene v ročnih delih, ki so vedno v veliko občudovanje Amerikankam. Zapomnite si: Vsakdo si lahko za denar kupi kakršnokoli stvar hoče; nekaj napraviti, pa vsak ne more, ako ne zna. Zato naj bodo naše Slovenke vedno ponosne na svojo ročno umetnost. Seveda moramo tudi vedeti, da preveč prtičkov, pregrinjale in podstavkov tudi ne pomeni dobrega okusa in domačnosti, ker je vse, kar je pretirano, domu le v navlako in ne v kras. Tista gospodinja, ki zna vsako stvar postaviti na pravo mesto, je umetnica.

Red in čistost se poznata tako v stanovanju kot na gospodinjini, možu in otrocih. Res je, da gospodinja ne more biti vedno snažna in zlikana, ker mora opravljati raznovrstna dela; da bi pa cel dan, tudi potem, ko je delo opravljeno, bila nečedna, pa tudi ni treba.—Poleg sebe, naj gospodinja pazi na snago in red pri otrocih. Veliko dela si bo s tem prihranila. Zlasti je neobhodno potrebno otroke privaditi, da sami v red denejo svojo obleko, da ne leži naokrog kot bi jo vihra raznesla: kapa na stolu, srajca na drugem stolu, hlačke pod posteljo, nogavice na mizi, čeveljčki pa morda pod mizo. V jutru pa vzame kako uro časa, predno se vsa obleka znajde na otroku.—Tu in tam se kakšna žena pritožuje, da njen mož nikdar obleke v "kraj" ne dene, če si jo, pa si obesi suknjo za en rokav, hlače za naramnico, kravato bo najbrž kje na tleh našla, srajca pa visi za eno gumbico. Dolžnost vzorne žene sicer je, da pazi na moževo obleko, pospravlja za njim in devlje v red njegove stvari. V družinah pa, kjer ima žena mnogo dela, je pa težko poleg kopice otrok še na moža paziti kako se bo slekel in kako oblekel. Iz tega je razvidna pomanjkljiva otroška vzgoja. Mož kot otrok ni bil naučen, da bi v redu držal svojo obleko, zato, kar se Janezek ni naučil, tudi Janez ne zna. Matere, ne ponavljajmo teh napak, ampak učimo otroke reda in pazljivosti, kar se bo v življenju visoko obrestovalo.

JENNIE GERBEC:

O DRŽAVLJANSTVU

Zadnjič sem nekoliko opisala, kako se dobi prvi papir. Predno pa pridem k opisovanju za drugi papir, bi rada še par besed napisala članicam, katere še niste ameriške državljanke, da ne odlašajte. Preskrbite si državljanstvo, in sicer čim prej, tem bolje. Ravno sedaj v tej depresiji imamo veliko takih slučajev. So ljudje, ki se niso nikoli pobrigali, da bi postali ameriški državljanji, češ, kaj mi bo državljanstvo, samo da imam dolarje. Sedaj pa so postali stari in v tej depresiji so izgubili delo. Mogoče si je tudi eden ali drugi prihranil kak dolar, toda kaj mu pomaga, ko je njegov denar kje na kaki banki zamrznjen. Taki ljudje se najprej obrnejo na državo s prošnjo za podporo ali starostno pokojnino. In prvo vprašanje tam je, če si ameriška državljanica; če nisi, ti tvojo prošnjo takoj zavrnejo. Tako je vsaj v državi Indijani, pa kakor slišimo, je v drugih državah še bolj strogo.

Kaj potem? Ali naj bom odvisna od dobrih

ljudi? Tudi ti se kaj kmalu naveličajo vedno koga podpirati. Bog ne daj, da bi katera članica naše Zveze kdaj prišla v tak položaj, da bi morala iskati javno podporo, toda vendar iz previdnosti ni nikoli preveč skrbeti tudi za stara leta, kar je zelo pametno in tudi naša dolžnost. Koliko jih je, ki so v tej depresiji izgubili vse svoje prihranke in celo svoje domove, in kdo nam more pojasniti, kdaj bo konec te depresije in če se nikoli več ne povrne? Bodočnosti nam ne more nihče prerokovati. Vsi vemo, da vedno rajši pride slabo kakor dobro.

Torej, drage članice, če nas na stara leta vse zapusti, država bo vendar za nas skrbela, če bomo njene državljanke, kakor skrbi mati za svoje otroke.

Prosim vas, ne bodite brezbrizne v tem oziru, temveč se potrudite, da dobite drugi papir! Drugič še kaj. Pozdrav.

MARY BESAL:

GOSPODINJSTVO

Še nekaj o perilu

Belimo perilo najlažje in najlepše na solncu, ki ima tudi še v jeseni veliko belilno moč. Perilo razprostremo kakor platno po čistem pesku in ga polivamo vedno na novo, kakor hitro se posuši. Nikoli pa ne smemo izpostavljati solncu suhega perila, ker solnce sicer razjeda vlakna. Tudi razne madeže obelijo solnčni žarki, ako dotične komade močimo in jih devljemo na solnce. Rumenkasto perilo, ki je ležalo dolgo časa v

omari, obelimo tudi na sledeči način. Pusti navadno mleko stati tako dolgo, da se skisa. Potem namakaj v tem mleku perilo finejše manje, debelejša dalje časa. Nato ga dobro izmenčaj, najprej v kislem mleku, kjer se je namakalo, potem v mlačni milnici in končno ga izplahni v tekoči vodi ali v kaki drugi vodi, kateri si pridejala malo boraksa. Obesi ga na solnce. Ako bi perilo še ne bilo belo, je treba postopanje ponoviti.

HELEN YURCHICH:

KUHINJSKI KOTIČEK

Ker so me naprosile nekatere članice, naj bi navedla nekaj jedilnikov za želodčno občutljive ljudi, rada ustrezem njihovi želji.

Ljudje z občutljivim želodcem se morajo ogibati vseh težkih in močno odišavljenih ter mastnih jedi. Krepke, toda ne mastne juhe iz govejega ali perutninskega mesa so prav dobro okrepčilo. Lahke zakuhane, bodisi močnate ali žitne, kakor ječmen, riž, zdrob, tudi raztepeno jajce v juhi, je lahko prebavljivo. Manj primerni so cmoki, ki vsebujejo več maščobe in mesnih snovi kakor na primer vranični in ledvični cmoki ali knedeljni. Kot prikuhe so dobre vse zelenjave. V prvi vrsti špinača, kuhana solata, kopriva, mlade kolerabe in kislica ter drugo. Lahke in nežne omake lahko prenese želodčno občutljiv človek, toda ne smejo biti prekisle in ne pre-sladke. Kis naj se ne uporablja, pač pa naj se ga nadomešča z limonovim sokom. Meso naj se uživa malo, nikoli prašičevega, ne svežega in ne prekajenega. Goveje meso pa ne sme

biti mastno. Boljše je telečje meso, perutnina ali ribe. Mlečne jedi so večinoma prebavljive. Sadje, bodisi sirovo ali kuhano, tudi ne škoduje.

Naprosena sem tudi, da bi dala članicam neka receptov, kako se napravi dobre in okusne štruklje. Torej tiste, ki znate kuhati štruklje, napišite vsaka po svoje, da priobčimo recepte v naslednji izdaji, ker je to postna jed, bo to prav prišlo v postnem času. Za božične dneve smo imeli mnogo receptov za potice in torte (kekse). Za postni čas mi pa pošljite kaj postnih jedilnikov ali receptov.

Meso v zelju zavito.

Sesekaj ali pa zmelji en funt mesa, in sicer pol funta teletine in pol funta govedine. Posoli, potresi malo paprike in popra. Stresi vmes tudi dve žlici drobno zrezane čebule ter pol-drugo žlico masti. Dodaj še eno skodelico "corn flakes" če jih nimaš, so krušne drobtine tudi dobre. Ko je vse premešano, pa razdeli na šest delov. Vsakega stlači v obliki klobasice, pa

zavij v pero od zelnjate glave. Peresa lahko prej popariš, da se ne bodo lomila, ko jih skupaj zviješ. Namaži ploščo, položi zavitke nanjo ter prilij malo vode, pa postavi v peč. Pečeno je v dobre pol ure. Tako meso je veliko boljše, če se ga zavije v peresa od skisane zelnjate glave.

Zelena paprika s kuhanim fižolom
(Green peppers with baked beans)

Za dva človeka jaz umijem dve papriki, razrežem na polovico podolgem in seme vzamem ven. Zatem deni to v vrelo vodo, v kateri naj stoji pet minut. Nato deni fižol v papriko (eno skodelico fižola). Potresi z drobtinami v gorko maslo, položi v kozico, dodaj en četrt skodelice vode in deni v srednje vročo peč pa 30 minut, ali pa dokler je paprika mehka in drobtine lepo rumene. Včasih zmešaj s fižolom ostalo kuhano meso, kot "ground beef," slanino, ali pa zrezane klobase. Boste videli, kako je to dobro!

Josephine Oblak,

No. 21, Gates Mills, Ohio.

ZDRAVNIŠKI NASVETI

DEBELOST

V zadnjem članku je bilo omenjeno, da je debelost bolezen, ki krajša življenje ter povzroča oslabeledost srca in sladkorno bolezen poleg drugih zleh posledic.

Debelosti je več vrst, oziroma več vzrokov moramo odstraniti, če se je želimo iznebiti.

Nad petdeset odstotkov debelih ljudi podedva to lastnost po starših. Pokaže se že pri otrocih ali pozneje okrog petintridesetega leta pri ženskah ter pri štiridesetih letih pri moških.

Drugi vzrok debelosti je prekomerno zavživanje hrane, zlasti maščobe, sladkih in močnatih jedi. Pri tem pomaga pomanjkanje telesnih vaj, posedanje, dolgo spanje in tako dalje.

Tretji vzrok moramo iskati v endokrinah, to je v žlezah z notranjimi izločki, predvsem v nepravilnem in pomanjkljivem delovanju ščitne žleze na vratu (thyroid, goiter).

Ščitna žleza včasih deluje premočno, včasih preslabo. Kadar deluje premočno, imamo pred seboj takozvan strupen krof (toxic goiter), ki povzroča hujšanje, hitro bitje srca, hudo nervoznost ter splošno oslabeledost. Kadar prihaja premalo thyroidnega izločka v kri dobimo baš nasprotni tip bolnika: Je zalit s tolščo, koža mu je suha in raskava, je zaspan in počasen v gibanju in v mislih. Lahko ima bolnik viden krof ali pa celo zmanjšano, usehlo žlezo.

Tudi spolne žleze imajo odločilen vpliv na rast in debelost telesa. Skopljen petelin (kapon) se zdebela.

Pituitarna žleza (Pituitary, Hypophysis), ki ima obliko večjega podolgovatega fižola in se nahaja v črepinji pod možgani, odločuje istotako, kakšen je človek, visok ali pritlikav, slok ali debel.

Kako naj torej zdravimo vse različne debelosti?

Bravci in bravke so bržkone prišli že sami do prepričanja, da bo za različno bolezen potrebno različno zdravljenje. Tako zdravljenje naj vsaj v pričetku nasvetuje domač hišni zdravnik po natančni telesni preiskavi.

Najprvo bo treba znižati količino hrane ter živati tako, ki je najmanj redilna. Če bi stehali vso hrano, katero na dan zavžijete, in bi jo znižali recimo za polovico, boste skoro brez dvoma izgubili na teži, pa naj bo hrana ta ali ona. Radi tega ni nujno potrebno slediti gotovim dietam, kakršne od časa do časa priporoča

kaka hollywoodska igralka. Čuvati se je pa pred vsem treba sladkorja, slaščic in mastnih jedil (svinjine, cvrtja, masla).

Zoper podedovano debelost ali zoper tisto, katero povzročajo nepravilno delujoča ščitna žleza, vam bo zdravnik predpisal gotove thyroidne tablete ali kapsule, katere boste morali jemati od časa do časa ter obenem omejiti množino jedi. Vsa druga patentirana zdravila, razne tablete (če ne vsebujejo thyroida) in močno advertizirane soli za "reducing" so humbug ter pomagajo le tistemu, kdor jih prodaja, da si debeli mošnjček. Glavna sestavina mnogih shujšajočih soli je navadna epsomova sol (Epsom salt, magnesium sulphate), katero prodajajo po lekarnah po 25 centov funt, in ki je pač dobro odvajalno sredstvo.

Prav nevarno je kupovati patentirane ali nepatentirane thyroidne tablete kar na svojo roko brez zdravnikove kontrole. Previsoka množina tega močnega leka lahko povzroči vse znake strupenega krofa z vsemi komplikacijami.

Naj še odgovorim na vprašanje, katero bi mi marsikatera članica rada stavila, namreč: Kaj je pravilna teža z ozirom na visokost in splošno telesno rast?

Zavarovalne družbe so že pred leti sestavile tabelo povprečne najbolj primerne teže v posameznih življenskih dobah. V splošnem se mi zde prenizke, vendar bi povprečna oseba ne smela teh tež prestopiti ne več ko kakih 20 odstotkov, drugače že trpite vsaj na delni nepotrebni debelosti. Sicer so pa tukaj ko pri vseh drugih pravih izjeme. Vidimo dobro rejene moške in ženske, ki lahko delajo s polno energijo in dočkajo lepo starost.

Spodnja tabela kaže standard težo z ozirom na visokost in starost. Za obleko pridenite pet do sedem funtov, navedeno vsoto pa povišajte za kakih 20 odstotkov.

PRIMERNA TEŽA ZA ŽENSKE

Visokost	19 let	20	21	22	23	24	25	29	30	34	35	39	40	44	45	49	40 in nad
5' 0"	114	115	115	116	117	120	119	118	117	116	115	114	113	112	111	110	109
5' 1"	116	117	117	118	119	122	121	120	119	118	117	116	115	114	113	112	111
5' 2"	119	120	120	121	122	125	124	123	122	121	120	119	118	117	116	115	114
5' 3"	122	123	123	124	125	128	127	126	125	124	123	122	121	120	119	118	117
5' 4"	125	126	127	128	129	131	130	129	128	127	126	125	124	123	122	121	120
5' 5"	129	130	131	132	133	135	134	133	132	131	130	129	128	127	126	125	124
5' 6"	133	134	135	136	137	139	138	137	136	135	134	133	132	131	130	129	128
5' 7"	137	138	139	140	141	143	142	141	140	139	138	137	136	135	134	133	132
5' 8"	141	142	143	144	145	147	146	145	144	143	142	141	140	139	138	137	136
5' 9"	145	146	147	148	149	151	150	149	148	147	146	145	144	143	142	141	140
5' 10"	149	150	151	152	153	155	154	153	152	151	150	149	148	147	146	145	144
5' 11"	153	154	155	156	157	159	158	157	156	155	154	153	152	151	150	149	148
6' 0"	158	159	160	161	162	164	163	162	161	160	159	158	157	156	155	154	153

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC DECEMBER 1933

DOHODKI:

Št.	Podružnica	Mesečina	Pristopnina	Razno	Zarja	Skupaj	Št. članic
1.	Sheboygan, Wis.	\$ 10.10	\$ —	\$ —	\$ 15.15	\$ 25.25	101
2.	Chicago, Ill.	10.80	—	1.10	16.30	28.20	109
3.	Pueblo, Colo.	17.80	1.50	—	26.70	46.00	177
4.	Oregon City, Ore.	2.90	—	—	4.45	7.35	30
5.	Indianapolis, Ind.	6.70	—	—	10.05	16.75	67
6.	Barberton, O.	10.10	—	—	15.15	25.25	101
7.	Forest City, Pa.	6.10	—	—	9.15	15.25	61
8.	Steelton, Pa.	4.70	—	—	7.05	11.75	47
9.	Detroit, Mich.	6.40	.75	—	9.60	16.75	64
10.	Collinwood, O.	33.60	—	—	50.60	84.20	330
12.	Milwaukee, Wis.	29.70	.75	—	44.55	75.00	289
13.	San Francisco, Cal.	10.30	—	—	15.45	25.75	103
14.	Nottingham, O. (nov. in dec. asesment)	31.10	—	.25	46.65	78.00	247
15.	Newburg, O.	17.90	—	—	26.85	44.75	148
16.	South Chicago, Ill.	8.80	—	—	13.20	22.00	88
17.	West Allis, Wis.	21.30	—	—	31.95	53.25	207
18.	Cleveland, O.	5.40	—	.25	8.10	13.75	54
19.	Eveleth, Minn.	6.20	—	—	9.60	15.80	62
20.	Joliet, Ill.	23.40	1.50	—	35.90	60.80	242
21.	Cleveland, O.	7.70	—	—	11.65	19.35	75
22.	Bradley, Ill.	1.80	—	—	2.70	4.50	18
23.	Ely, Minn.	15.90	2.25	—	23.85	42.00	159
24.	La Salle, Ill.	7.20	1.50	—	11.10	19.80	75
25.	Cleveland, O.	55.20	3.00	—	83.50	141.70	555
26.	Pittsburgh, Pa.	10.10	.75	—	15.15	26.00	101
27.	North Braddock, Pa.	4.40	—	—	6.70	11.10	45
28.	Calumet, Mich.	6.90	.75	—	10.35	18.00	69
29.	Broundale, Pa.	1.60	—	—	2.40	4.00	16
30.	Aurora, Ill.	1.20	—	—	1.90	3.10	13
31.	Gilbert, Minn.	5.20	1.50	—	7.80	14.50	54
32.	Euclid, O.	8.40	—	—	12.60	21.00	74
33.	New Duluth, Minn.	2.80	—	—	4.20	7.00	29
34.	Soudan, Minn.	1.10	—	—	2.05	3.15	15
35.	Aurora, Minn.	1.40	—	—	2.10	3.50	14
36.	McKinley, Minn.	4.50	—	—	6.95	11.45	47
37.	Greaney, Minn.	1.90	—	—	2.85	4.75	19
38.	Chisholm, Minn.	12.10	—	—	18.15	30.25	112
39.	Biwabik, Minn.	3.30	1.50	—	5.05	9.85	34
40.	Lorain, O.	3.30	.75	—	5.05	9.10	34
41.	Cleveland, O.	21.60	—	—	32.40	54.00	214
42.	Maple Heights, O.	3.20	—	—	4.80	8.00	32
43.	Milwaukee, Wis.	8.90	—	—	13.35	22.25	89
45.	Portland, Ore.	3.10	—	—	4.65	7.75	30
46.	St. Louis, Mo.	2.50	—	—	3.75	6.25	25
47.	Garfield Heights, O.	8.70	—	—	13.05	21.75	83
48.	Buhl, Minn.	1.30	—	—	1.95	3.25	13
49.	Noble, O.	2.60	—	—	3.90	6.50	26
50.	Cleveland, O.	4.90	—	—	7.35	12.25	49
51.	Kenmore, O.	1.90	—	—	2.85	4.75	17
52.	Kitzville, Minn.	2.10	—	—	3.15	5.25	21
53.	Brooklyn, O.	2.30	—	—	3.45	5.75	23
54.	Warren, O.	2.10	—	—	3.15	5.25	21
55.	Girard, O.	2.60	2.25	—	3.90	8.75	26
56.	Hibbing, Minn.	2.00	1.50	—	3.00	6.50	20
Skupaj		\$489.10	\$20.25	\$ 1.60	\$737.25	\$1,248.20	4,774
Obresti od dveh Treasury bondov.....						40.00	
Obresti od dveh Liberty bondov.....						42.50	
Obresti od denarja na bankah.....						60.42	
Od nakazanega čeka za konvenčne stroške povrnjeno v mesecu juliju 1933.....						50.00	
						\$1,441.12	

STROŠKI:

Za umrlo Katherine Radovich, podr. št. 13 (roj. 10-27 1875, prist. 10-30 1927, umrla 12-5-33).....	\$100.00
Za umrlo Jennie Florjan, podr. št. 17 (roj. 8-17 1888, prist. 8-6 1931, umrla 12-1-33).....	50.00
Za umrlo Mary Muhich, podr. št. 20 (roj. 5-10 1871, prist. 11-18 1928, umrla 12-21-33).....	10.00
Za umrlo Agnes Valentic, podr. št. 25 (roj. 1-2 1875, prist. 12-18 1928, umrla 11-16-33).....	100.00
Za umrlo Anna Pečjak, podr. št. 25 (roj. 5-21 1888, prist. 5-12 1930, umrla 11-3-33).....	75.00
Za umrlo Mary Sumrada, podr. št. 25 (roj. 8-15 1880, prist. 1-11 1932, umrla 12-5-33).....	25.00
Edinost Publishing Co., za decembersko Zarjo in adresar.....	242.33
Amerikanski Slovenec, oglas za pol leta (julij-december 1933).....	15.00
Deposit na poštne uradu za decembersko Zarjo.....	8.11
Uradna soba	10.00
Delo pri pošiljanju Zarje.....	21.00
Zavarovalnina inventarja za eno leto.....	4.70
Stroški urednice, poština.....	2.50
Znamke za pošiljanje Zarje in uradnih potrebnih podružnicam.....	7.19
American Express, za pošiljatev knjižic od Ameriške Domovine do glavnega urada.....	3.38

Kaj vse ima podružnica v Sheboyganu?

Pravijo, da se dobra reč sama hvali, ker pa naša podružnica ne zna sama povedati, zato moramo članice to opraviti.

Najprvo bom omenila takozvani "Kavin venček." Je to klub, ki se je najprvo organiziral pred kakimi štirimi leti. Ker so nekatere njegove članice pričele trgovine, se je klub razpustil, ker ni bilo časa za kavine sestanke. Pred kakimi dvemi leti se je klub nanovo organiziral in sedaj krepko posluje. Klub šteje devet rednih članic in kak ducat namestnic. Zberemo se vsak drugi teden, sedaj pri eni, sedaj pri drugi članici, se prijateljsko pogovorimo, včasih šivamo, včasih pa karte igramo. Konča se tak sestanek s čašico kave in kakim dobrim prigrizkom.

Drugi je pevski klub, ki obstoja ravno leto dni. Ta klub si vsak dan utruje svoje stališče in pridobiva na popularnosti in priljubljenosti. Nastopil je že na tukajšnji radio postaji ter na več naših prireditvah, vedno z dobrim uspehom. Želimo, da bi vse članice, ki so zmožne petja, pristopile k temu klubu, ki je podružnici v ponos, članicam pa v razvedrilo.

Pa kaj se sliši, da bomo še dobile? "Drill team!" To je pa res fajn. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da bomo imele slovesen sprejem vseh novih članic na šestmesečni seji, zato bi bilo zelo lepo, ako bi novi Drill team doprinesel k tej slovesnosti. Mogoče bi lahko nastopil že pri programu na Materin dan, katerega bo podružnica, kakor običajno vsako leto, praznovala. Želimo, da bi se ideja o Drill teamu takoj uresničila.

Imamo tudi svojo knjižnico. Za knjižničarko je postavljena sestra Kristina Rupnik, ki posoja knjige, pobira kazni, ako katera pozabi knjigo pravočasno vrniti, in hrani knjige na svojem domu, kjer si jih lahko vsaka izposodi. Dosedaj imamo kakih 15 knjig. Sestra Rupnik je darovala lepo blazinico, ki je pri prodaji prinesla okoli \$10.00 dobička. Za ta denar se bo nakupilo nove knjige. — Ta naša knjižnica obstoji kakega pol leta; zanjo vlada veliko zanimanje med čitanja-željnimi članicami. Nekatere se jezijo, ker prihaja Zarja samo enkrat na mesec, zato si pomagajo s knjigami, katere ima podružnica na razpolago. Tako goji naša podružnica kulturno stran s petjem in

čitanjem, družabno pa z različnimi klubi. Ponosne smo na to naše delo ter hvaležne članicam, ki sodelujejo v tem oziru.

Končno naj še povem, da imamo celo Miklavža v najemu. Ta pride sicer samo enkrat na leto, pa je takrat bolj dobrodošel. Na zadnji seji se je prikazal potem, ko sta ga dve mali deklici pozvali in voščili srečno novo leto vsem navzočim članicam. Miklavž je imel darilo za vsako članico, poprej je pa hotel videti, ako se kaj na krščanski način razumejo. Miklavž je bil zadovoljen z vsemi odgovori; kako tudi ne, ker so bili vsi tako modri. Na vprašanje, kaj je zakon, je dobil odgovor, da je zakon križ z medom namazan. Ko je med polizan, ostane pač samo-le križ. Drugo vprašanje, kdaj je bilo vse tiho v nebesih, je prineslo odgovor, da takrat, ko je Bog vprašal, kdo bo svet odrešil. Dobro je odgovorila tudi tista, ki je bila vprašana, kdo jo je ustvaril. Rekla je, da Bog, zrasti je morala pa sama. Tako so se vrstila vprašanja in odgovori, v veliko veselje Miklavžu in v zabavo članicam. Miklavž je obljubil, da drugo leto zopet pride.

Tudi naša podružnica je izvedela, da ima Zveza kampanjo. Članice so obljubile, da se potrudijo, da pride vsaj ena nagrada v Sheboygan. Obljubljeno je bilo, da bo slika najboljši pridne v Zarji priobčena; če ne bo ženska, bo pa moški. Torej, le pazite!

Pozdrav!

Članica.

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Letna seja naše podružnice je bila dobro obiskana, vseeno pa niso bile vse članice navzoče in za te velja sledeče naznanilo: Naša podružnica založi assessment za članice za dva meseca, potem jo opozori tajnica s kartico, in če ni odziva, jo poroča kot suspendirano na glavni urad. Podružnica ne more zalagati za članice, od katerih ni nobenega glasu, čeprav so bile opozorjene s karto, če mislijo še nadalje ostati pri Zvezi.

Dalje se je sklenilo, da se članicam, ki so dlje kot dva tedna bolne, nakloni bolniška podpora v vsoti 3 dolarje ter se ta denar obrne za celoletni assessment. Ta podpora velja le enkrat na leto.

Sklenjeno je bilo tudi, da v slučaju smrti članice, plača vsaka članica 10 centov; s to vsoto se bo kupilo venec.

Sklenilo se je, tudi da podružnica plača za sv. mašo.

Sestra Mohar, predsednica Pevskega kluba, je poročala, da klub lepo napreduje ter je vabila navzoče, naj se vpišejo.

Hvala sestri Rupnik, ki je darovala fino blazino v korist knjižnične blagajne!

Odbor za leto 1934 je sledeč: predsednica Mrs. J. Zagožen; podpredsednica Mrs. J. Ocvirk; tajnica Miss M. Eržen; blagajničarka Mrs. M. Ribich; zapisničarka Mrs. A. Modic; rediteljica Mrs. C. Casel. Nadzornice: Mrs. M. Prislant, Mrs. I. Mohar, Mrs. A. Zavrl. Zastopnica za Jugoslovanski federativni klub Mrs. T. Zagožen in Miss M. Eržen.

Po seji smo imele zabavo in tudi Miklavž se je oglašil pri nas ter nas obdaril. — Pozdrav!

Miss Mary Eržen, tajnica.

Št. 2, Chicago, Ill. — Naše zadnje seje se je udeležilo precej lepo število članic in želela bi, da bi skozi celo leto v tako lepem številu prihajale na seje, ki so kratke, in se vendar mnogo dobrega ukrene. Za zdaj nismo imele nič posebnega, ker odbor je že izvoljen in priprave za našo plesno veselico so v polnem teku že od zadnje ali glavne letne seje. Kako se bo pa obnesla, in kateri par bo dobil 5 zelenih, pa bom poročala, ko bo vse minilo.

Na tej seji smo tudi slišale poročilo nadzornic, ki so pregledale knjige in našle vse v lepem redu. Jezile se pa nič ne bomo, če bo po letu dni trikrat toliko v nikdar polni blagajni, ali pa še več. Ko smo še rešile nedognane stvari od zadnje seje, je bivša predsednica Clara Foys naprosila našo gl. tajnico, naj zapriše odbor za tekoče leto, kar je naša gl. tajnica radi volje storila, in to v lepem slovenskem besedilu. Sedanja predsednica Theresa Chernich, nas je v lepih besedah nagovorila ter vzpodbujala, da naj delujemo složno še za večjo podružnico in Slovensko žensko zvezo sploh. — Pozdravljene!

Annie Frank, tajnica.

Št. 5, Indianapolis, Indiana. — Na naši zadnji seji, ki je bila še precej povoljno obiskana, je bilo sklenjeno, da bomo priredile card party, in sicer 11. februarja ob 7:30 zvečer, v spodnji šolski dvorani. Pri vsaki mizi bo po en dobitek.

Federalni davek na čeke in strošek za izmenjavo v decembru..... 1.23
Uradne plače za december (gl. predsednica \$25, gl. blagajnica za pol leta \$30, urednica \$50, gl. tajnica \$60)..... 165.00

SKUPNI STROŠKI ZA DECEMBER.....\$840.44

Bilanca v blagajni 30. novembra 1933.....\$34,733.75

Dohodki v decembru 1933..... 1,441.12

Skupaj\$36,174.87

Stroški v decembru..... 840.44

Preostanek v blagajni 30. decembra 1933.....\$35,334.43

Josephine Račič, gl. tajnica.

Vse članice so prošene, da vsaka proda nekaj tiktetov, da bo boljši uspeh. Ker je omenjeni dan pustna nedelja, se bomo morda še kaj zaobrnile po igri, da bo več veselja in zabave.

Pri zadnjem poročilu v januarški Zarji za odbor leta 1934, je bilo pomotoma izpuščenih nekaj imen. Dalje naznanjam, da se je novoizvoljena blagajničarka Mrs. Mary Dugar iz tehtnih vzrokov odpovedala temu uradu; na njeno mesto smo bile primorane voliti drugo.

Naj navedem torej še enkrat ves odbor za leto 1934: Mrs. A. Koren, predsednica; Mrs. Mary Turk, Garden Ave., podpredsednica; Jenie Gerbesh, tajnica; Mrs. Ursula Zevnik, blagajničarka. Nadzornice: Mrs. Mary Vidmar, Mrs. Modey Sedey in Mrs. Ursula Zevnik. Mrs. Josephine Barbarich, zapisničarka, in Mrs. M. Sedej, rediteljica.

Naša prihodnja seja se bo vršila 4. februarja ob treh popoldne kot navadno. Vse članice ste vljudno vabljenje, da se v velikem številu udeležite seje, na kateri bomo poročale kaj o klubu in drugo.

S sosesrskim pozdravom!

Tajnica.

Št. 6, Barberton, O. — Kratko poročilo tajnice, prebrano na seji dne 7. januarja t. l.

V začetku leta 1931 je štela naša podružnica 64 članic, v treh letih, odkar sem prevzela urad tajnice, pa je pristopilo 52 članic. Ena članica je umrla, 5 jih je prestopilo k drugim podružnicam, 9 jih je bilo v treh letih suspendiranih; sedaj šteje naša podružnica 61 članico.

Premoženje v denarju je znašalo v vsem skupaj, to je na banki, v gotovini in na rokah ter na dolgu \$164.-78. Danes, po preteku treh let, in to v najhujši krizi, pa znaša premoženje podružnice \$101.56, torej samo \$54.00 manj kot pred tremi leti. Med tem časom pa se je iz društvene blagajne dalo v razne dobrodne namene, kot za farno cerkev, za brezposelne, za poplavlence v starem kraju, za razne siromake, slepe ali bolnike, ki so se pismeno obračali na društvo, za Baragovo zvezo, za cvetlice v boleznih, za porodne nagrade, za maše za umrle članice in ob času velikončne spovedi, itd., za vse to se je plačalo v gotovini \$186.23. Med tem niso všteti redni stroški podružnice, kot najemnina za društvene seje, plače uradnic, poštni stroški in drugo, za kar je morala biti tudi precejšnja vsota. Poleg tega se je tudi za assesment plačalo \$28.50 tistim, ki so bile vsled brezposelnosti najbolj prizadete. Iz tega je razvidno, da je bilo treba uradu ves čas delati in marsikaj žrtvovati, kar mora priznati vsaka članica, ki se količkaj zanima za delovanje svojega društva. Vladal je tudi ves čas lep mir in sporazum med uradnicami in članstvom, kar upam in želim, da bo tudi v bodoče.

Tajnica.

Št. 9, Detroit, Mich. — Svojo letno sejo smo imele dne 3. decembra in navzočih nas je bilo lepo število članic. Zahvaljujem se vsem našim članicam, ki ste se udeležile letne seje

ter vas prosim, da prihajate v velikem številu tudi na prihodnje redne seje, ki se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu. Čim več nas bo na sejah, toliko bolj zanimive bodo te seje. Sosestre, upam, da bo novo leto boljše kakor je bilo staro, zato se malo potrudimo za novimi članicami. V Detroitu imamo še mnogo slovenskih žena in deklet, ki niso članice naše dične Slovenske ženske zveze, pa bi lahko pristopile. Žena, ki spoštuje svoj materin jezik, bo rada pristopila k Slovenski ženski zvezi in bo že kako utrpela tisti kvoder prispevkov.

Odbornice smo ostale vse stare, samo predsednico imamo novo, in sicer Mary Kapela. Stari podpredsednici Mrs. Batala se lepo zahvalim, ker se je potrudila za vsako našo veselico ali card party, na katero je pripeljala s svojim avtomobilom vse svoje sosede in nam tako pomagala. Omenim naj še, da smo se imele po volitvi prav dobro. Predsednica Oltarnega društva Mrs. Madronič, ki je tudi naša članica, je stekla nekam okoli vogala, nakar je prinesel Mr. Verderbar par galon onega od zida, ki je povzročil, da smo poslej več govorile kakor na seji. Ob tej priliki smo dobile tudi eno novo članico, Mrs. Annie Schutte.

Sosesrski pozdrav!

Mary Maierle, predsednica.

Št. 10, Cleveland-Collinwood, O. — Kako nestrpno so čakale naše članice na zadnji seji, kdaj bodo dvignjeni listki za zastore in katera jih bo dobila! Končno naša predsednica pokliče malo deklico Dorothy Sedej, naj ona odloči, kateri bo naklonjena sreča. Njena ročica res prinese številko, na kateri je bilo ime Mrs. Albine Novak, torej urednice "Zarje." Čestitamo, Mrs. Novak! Naše članice so rekle, da jo malo kaznujejo s tem, da mora priti zastore sama iskat na prihodnjo sejo, ki se vrši dne 1. februarja.

Naša podružnica je zopet izgubila iz svoje srede dve dobri članici, kateri je angel smrti odnesel v boljši svet. To sta Mary Toplak, Aspinwall Ave., in Mary Intihar, Cardinal Ave. Priredile smo jima časten pogreb. Naše globoko sožalje obema prizadetima rodbinama!

Zelo je še bolna sestra Laurich z Alhambra Rd. Vse članice ji iskreno želimo, da bi kaj kmalu ozdravila. — Frances Jevnikar s 160. ceste je bila tudi zelo bolna, pa se ji obrača že na bolje. Želimo ji, da kmalu popolnoma okreva!

V pretečenem letu sta nam umrli dve članici; tudi drugih stroškov smo imele mnogo in ves assesment nam je zamrznil na banki, toda kljub vsemu temu, nismo imele koncem leta nobenega primanjkljaja. Obratno, še nekaj denarja nam je preostalo.

V preteklem letu so bile seje zelo dobro obiskane in upam, da bodo v tem letu prav tako ali pa še bolje. Prav lepo se zahvaljujem vsem onim članicam, ki so v pretečenem letu na en ali drug način pripomogle k našemu napredku. Upam, da bomo prav tako složno tudi nadalje sodelovale.

Pozdrav vsem!

F. Susel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Naša zadnja seja je bila dobro obiskana in pridobile smo tudi dve novi članici. Umrla sta nam dve članici: sestra Johanna Pugel v decembru in sestra Mary Drogenik dne 5. januarja letos. Bog jima daj večni mir in pokoj!

Za dne 13. februarja vabim vse Milwaukee in West-Alisčane, posebno št. 43 in št. 17 Slovenske ženske zveze na našo prireditev v Harmonia dvorani. Članice od naše podružnice so tudi vabljenje, da se polnoštevno udeležijo 40-letnice skupnih društev K. S. K. Jednote, katera se bo vršila v So. Side Turn dvorani dne 22. januarja. Na našo prireditev pa prav gotovo pridite vse članice, ker se bomo prav dobro imele.

Še enkrat vabim vse članice na prihodnjo sejo dne 5. februarja; seja se vrši točno ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Tudi vse naše mlade članice naj gotovo pridejo!

Pozdrav!

Mary Schimenz, tajnica.

Že dolgo me ni bilo nič slišati v Zarji, zato se moram spet enkrat oglasiti. To menda vse veste, da bo imela naša podružnica dne 13. februarja domačo zabavo v Harmonia Hall? Pridite v velikem številu in pripeljite s seboj tudi možičke, tiste, ki jih imate, ona, ki ga nima, pa naj si ga dobi. Saj ga tudi jaz nimam, pa ga bom morala dobiti ali si ga pa izposoditi. Nekaj sem jih že vprašala in rekli so, da bodo šli. Bom videla, če jih bo kaj odveč, bom pa lahko še kateri drugi z njim ustregla. Torej pridite, da se bomo malo zavrteli! Vsak, kdor pride na našo zabavo, pravi, da bo še šel, ker je na vsaki zabavi tako zelo prijetno.

Onim, ki niso bile na zadnji seji, je lahko žal; bilo je prav zabavno. Po seji smo imele mal prigrizek.

Zahvaliti se moram tudi članicam, ki so me prišle obiskat, ko sem bila bolna. Tudi jaz bom povrnila dobro za dobro, ako katero kaj doleti, ker vem, kako je hudo, če je človek bolan.

Kaj pa s kampanjo? Kakor se čuje, se naše članice trkajo na prsa, češ, da mora Zlata knjiga še nadalje ostati v Milwaukee. Bomo torej videli, kako bo, je rekel slepec.

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze, posebno pa članicam podružnice št. 12, ki naj še vnaprej tako napreduje, kakor je doslej.

Frances Zuzek.

Dan 6. novembra mi bo ostal za vselej v spominu, ker so mi tega dne priredile sosestre naše podružnice nad vse prijetno presenečenje. Naša predsednica Mrs. Kopač me je prišla za roko, naša tajnica Mrs. Schimenz pa mi je izročila pet dolarjev kot poročno darilo. Dasi nisem pohlepna po denarju in ne po darilih, se mi je vendar milo storilo ob toliki ljubezni mojih sosestrin in bila sem do solz ginjena, ko je darilo sledil tudi poljub po dvorani pa je zabučal velik aplavz. Upam, da vam bom mogla poplačati to vašo, pravo sestrsko ljubezen, ki je neprecenljiva. Ne smem se pozabiti zahvaliti tudi svoji dragi materi za vse, kar so mi darovali, kuhali in pekli za našo party. Prav tako se zahvaljujem svoji sosestri Mrs.

Koss, ker mi je toliko darovala k moji poroki ter me obdarila s tolikimi stvarmi, z jedili in pijačo; skoraj vse je sama preskrbela. Vsega tega, kar ste storile zame, vam ne bom nikoli pozabila ter vam izrekam svojo prisrčno zahvalo. Ob priložnosti bom poizkušala povrniti, naši podružnici pa hočem biti dobra in zvesta članica ter ji pomagati, kar bo v moji moči.

Torej še enkrat prav lepa hvala vsem skupaj in vsem srečno in veselo novo leto!

Ostajam vam vdana podpredsednica — **Helen Derzay**, prej **Presechnik**.

Št. 13, San Francisco, Cal. — Dolžnost me veže, da se zahvalim vsem tistim članicam, ki so pripravile za po zadnji seji tako prijetno domačo zabavo z okusnimi jedili ter s pet let staro kalifornijsko kapljico. Hvala lepa Franku Sterbenku, ki nam je igral tako lepe poskočnice na cleve-landske Mervarjeve harmonike, ki so precej glasne.

Tudi na zadnji seji so se nekatere članice oglasile, da-li ne bi bilo bolje, ko bi same imele tiste kvodre, mesto da se jih pošilja v Chicago. Jaz ne morem razumeti, čemu naj bi same obdržale te kvodre. Ako spadamo k Slovenski ženski zvezi, ji moramo tudi pošiljati svoje prispevke dotlej, dokler bomo pod njenim okriljem. Ako pa katera članica ve kaj boljšega kot je pripadnost k SZZ, pa naj pride s svojimi predlogi in dokazi na sejo in mogoče ji bomo sledile. Zveza ima svoja pravila, ki so bila potrjena po delegatinjah zadnje konvencije in tista, ki spada v našo Zvezo, se bo morala pač ravnati po njih.

Bara Kramer.

Št. 14, Nottingham, Ohio. — Naša podružnica je na svoji mesečni seji dne 2. januarja sklenila, da priredimo card party po seji 6. februarja, to je prvi torek v mesecu. Seja se prične točno ob sedmih zvečer; bodite vse ob času navzoče, da bomo prej gotove, kajti po seji se nam obeta dobra zabava. Naša izvrstna ideja se nam je dobro obnesla, kajti že pri prvi seji je bilo lepo število članic na seji; to bomo imele poslej na vsaki seji (vsaj to leto); na seji bo dobila vsaka članica po eno številko brezplačno, po seji pa bo toliko srečna, da bo nekaj dobila, in ta srečna boste morda baš vi. Torej pridite! Na zadnji seji je dobila lep namizni prt sestra Mary Iskra, za to sejo nam pa obljublja naša blagajničarka nekaj lepega.

Od strani članic se tudiliši, da bomo imele lepo število novih kandidatk na prihodnji seji; vsaka naj privede eno, pa bo Spominska knjiga pri nas. Torej potrudimo se! Pridite in pripeljite tudi svoje prijateljice za card party.

Odbor za leto 1934 je sledeč:

Frances Rupert, predsednica; Frances Stupica, podpredsednica; Ivanka Punčah, tajnica; Mary Štrukelj, blagajničarka; Iva Trškan, zapisničarka; Frances Stupica, rediteljica. Nadzorni odbor: Anna Korošec, Mary Setina, Ivanka Hrvatina. Zastopnice za skupna društva sv. Kristine so: Trtnik, Jalovec, Fink in Čermelj. Du-

hovni vodja Rev. A. L. Bombach. — Zastavonoška Čermelj.

Pozdrav!

Rediteljica.

Št. 15, Cleveland-Newburg, Ohio. — Preden je zatonilo leto 1933 v morje večnosti, je še enkrat posegla koščenaroka v našo podružnico ter nam vzela dobro članico Agnes Kirašič. To je bil že tretji smrtni slučaj v preteklem letu. Pokojna zapušča soproga, tri sine in eno hčerko. Naj v miru počiva, ostali družini pa moje globoko sožalje. Vsem članicam SZZ jo priporočamo v molitev.

Članicam št. 15 se naznanja, da bo-

V spomin umrlim sestram

V mesecu decembru žalujejo sledeče podružnice za svojim članicami:

PODRUŽNICA ŠT. 10, Collinwood, Ohio. Mrs. Mary Toplak, 14610 Aspinwall Ave., rojena 12. marca 1875; pristopila 7. marca 1929; umrla 16. decembra 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 13, San Francisco, Calif. Mrs. Katherine Firr, 718 Vermont St.; rojena 27. oktobra 1875; pristopila 30. oktobra 1927; umrla 5. decembra 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 15, Newburgh, Ohio. Mrs. Agnes Kirašič, 3301 W. 58th St.; rojena 1. julija 1889; pristopila 5. julija 1928; umrla 23. decembra 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 17, West Allis, Wis. Mrs. Jennie Florian, 1447 S. 75th St.; rojena 17. avgusta 1888; pristopila 6. avgusta 1931; umrla 1. decembra 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 20, Joliet, Ill. Mrs. Mary Muhich, 506 Summit St.; rojena 10. maja 1871; pristopila 18. novembra 1928; umrla 21. decembra 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 25, Cleveland, Ohio. Mrs. Mary Sumrada, 973 E. 64th St.; rojena 15. avgusta 1880; pristopila 11. januarja 1932; umrla 5. decembra 1933.

Bog jim daj večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti!

mo poslej plačevale po 5 centov naklade; to so sklenile in potrdile vse članice na zadnji seji. Teh 5 centov gre v našo blagajno, ker so vedno stroški. Pri podružnici ne moremo napraviti nič drugega kot naklado, ker članarina 25 centov gre v glavni urad. Upam, da boste tiste, ki niste bile na seji, to razumele in upoštevale.

Čenjene članice, kako pa letos? Ali bomo kaj agitirale v tej kampanji? Zadnji dve leti smo bile precej dobre. Stopite na noge, zavijajte si rokave, ter delujte za našo organizacijo. Če malo pomislim, kako smo hladne napram SZZ, se moramo skraj sramovati svoje mladosti, ker bi morala vsaka zavedna Slovenka delovati za napredek SZZ. Saj je Slovenska ženska zveza naša ženska organizacija in naš mesečnik piše in urejuje od prve do zadnje črke žena. Vsaka članica naj prispeva vanj s svojimi dopisi, v katerih lahko svobodno izraža svoje mišljenje. Torej, bodite ponosne, da ste članice SZZ ter delujte na to, da postanejo članice tudi druge. Vsaka naj pripelje vsaj po eno novo članico, s čemer boste pokazale, da razumete namen in pomen Slovenske ženske zveze.

Odbor za leto 1934 je sledeč: Predsednica Apolonija Kic; podpredsednica Mary Filipovič; tajnica Pauline Zupančič; blagajničarka Mary Vrček; zapisničarica Rose Mertel. Nadzornice: Josephine Gliha, Mary Cerne, Rose Rudič. Zastopnice za skupna društva in slovensko šolo: Srebrnak, Mary Slak, rediteljica Antonija Kozar.

Upam, da bodo nove odbornice delovale po svoji najboljši moči v korist Zveze ter nam vsem v ponos. — Zahvalimo se tudi našim starim uradnicam za njihov trud, ker so bile marljive in delavne. Upamo, da bodo tudi v bodoče šle na roko v vseh slučajih, ki se tičejo napredka Zveze.

Prejmite najlepše pozdrave!

Apolonija Kic.

Št. 17, West Allis, Wis. — Dne 15. novembra so me nadvse prijetno iznenadile članice podružnice št. 17 za moj rojstni dan. Zelo sem bila presenečena, ko je Mrs. Emperle zaklicala "Surprise!" zatem pa nenadoma zagledam mizo, obloženo z najboljšimi jedili in pijačami. Šele tedaj sem izvedela, komu je bilo vse to namenjeno. Namreč za mojo 40-letnico.

Za vse to se prav prisrčno zahvaljujem vsem članicam naše podružnice, za tako lep dar, ki ste mi ga podarile in za vse ostalo! Hvala!

Mrs. Josephine Paucek.

Št. 17, West Allis, Wis. — Na naši zadnji seji smo imele 'Penny march.' Miss Josephine Imperl je igrala na klavir, me smo pa korakale okoli in vsaka je morala plačati en krajcar; nakolektale smo več kot smo pričakovale. Ta denar bomo porabile za rent naše dvorane. Hvala lepa vsem članicam, posebno pa tistim, ki so plačale dajm mesto penny. Naslov naše tajnice je: Mrs. Sophie Moze, 1008 S. 64th St.

Naš šivalni klub lepo napreduje; članice marljivo delajo in imamo z njim veselje. Bolne sestre so: Mrs.

Bizjak, Mrs. Cerar in Mrs. Potočić; želimo jim skorajšnjega okrevanja.— Naše društvo je sklenilo na zadnji seji, da si nabavi društvene znake.

Sedaj z novim letom so nastopile naše nove uradnice; želimo vam mnogo uspeha. Lepo se tudi zahvalimo uradnicam preteklega leta za njihov trud in požrtvovalnost, posebno se zahvalimo naši zadnji predsednici sestri Louise Bitanc. Ona se je zelo trudila za naše društvo, napravila je nešteto potov v korist naše podružnice in kolikor članicam je tudi gmotno pomagala. Bog Ti povrni za vso dobrotljivost! Zelo žal nam je, da si prenehala biti uradnica, toda znano nam je, da si želiš počitka. Zelo vesele in srečne se počutimo, da smo imele v svoji sredini članico, ki je prevzela Tvoje mesto. Poznamo jo vse in vemo, da ji je skrb za napredek podružnice prva.

Pozdrav celokupnemu članstvu podružnice št. 17 SZZ!

Mrs. Mary Kastner.

Št. 18, Cleveland, O. — Naša januarska seja je bila dobro obiskana, po seji pa smo imele card party in prigrizek ter smo se prav dobro zabavale. Imele smo dobro pijačo, dobro godbo, dobra družba pa napravi človeka veselega in razpoloženega. Pri naši podružnici smo vse dobrovoljne, ena bolj kot druga.

Zdaj z novim letom smo dobile pri naši podružnici vse nove uradnice, razen tajnice. Vsem starim uradnicam se lepo zahvaljujem za njih trud in delo v korist podružnice in Zveze. Ako nismo napredovale tako, kakor smo želele, je vzrok kriza, ki nas v vseh ozirih ovira. Upajmo pa boljših časov, kajti enkrat se mora obrniti na bolje. Za dežjem je še vselej posijalo solnce, in tako bo tudi sedaj.

Lepo se zahvaljujem Mrs. Bavlin, ki je prišla tako daleč na card party. Lepa hvala in še večkrat nas obiščite! Pozdrav vsem sosestram naše Zveze!

A. Jerina.

Št. 18, Cleveland, Ohio. — Naznanjam, da je "Card party" povoljno izpadel. Dobro bi bilo, če bi se članice bolj zanimale za društvene prireditve, da bi svoje prijatelje in znanke povabile na prireditve, ker bi bil tako boljši uspeh. Seveda, to ne gre vsem. Nekatere so se v resnici potrudile in so še darovale tako dobre kekse, da so se kar tajali v ustih. Naša predsednica J. Sodja je prinesla prav dobre sendviče. Vsem se prav lepo zahvaljujem za vse, kar ste prispevale. Zahvalim se Mrs. August F. Svetek za posojene stole, Mr. Johnu Paulinu, ki je stole pripeljal, in Dolšku in sinovom, ki so potem stole brezplačno zopet odpeljali. Lepa hvala!

Vse članice prosim, da bi se v večjem številu udeleževale sej, ker bi se potem lahko mnogo več koristnega ukrenilo za podružnico in SZZ.

Nikar ne pozabite, da se vrši kampanja za nove članice! Drage matere, ki imate odrasle hčerke, vpišite jih v Slovensko žensko zvezo! In ko bomo priredile kako prireditev, se bomo zabavale tako matere kakor hčerke. Zavzemimo se in pripeljimo vsaka po

eno novo članico na prihodnjo sejo! S sestrskim pozdravom!

Angela Jaklic.

Št. 20, Joliet, Ill. — Nabralo se mi je nekaj novic, katere želim poročati. Dne 9. januarja t. l. je bil pokopan soprog naše dobre članice Ane Kolenc, Mike Kolenc, obče znani trgovec z mesom in grocerijo, na Hickory St. Podlegel je po pardnevni bolezn. V imenu naše podružnice izrekam žalujoči soprogi in preostali družini sožalje!

Skoro ob istem času je delala obiske teta štokrlja okrog naših članic; to pot je obdarovala s prav luškano hčerko našo vneto in marljivo članico Emmo Planinšek na Elizabeth St. Hčerke so bili vsi domači prav veseli. Temu veselju se pridružujejo tudi naše podružnice, kajti že sedaj je njena mama obljubila, da postane njena hčerka naša članica čez petnajst let. Ob tej priliki čestitamo!

Tudi obiske smo imeli. Na mojem domu so se mudile naša glavna predsednica, Mrs. Marie Prislund, Albina Novak, urednica Zarje, in Mrs. Josephine Schlossar, glavna nadzornica SZZ, ki so bile v Chicagu ob priliki pol-letnega zborovanja naše Zveze. V naglici so se zbrale naše uradnice in nekatere članice ter prišle pozdravit naše gl. uradnice, na čelu naša predsednica Agnes Skedel. Le žal, da je bil njih obisk tako kratek, da ni bilo mogoče obvestiti vseh ostalih članic. Vseeno se zahvalim omenjenim glavnim uradnicam za obisk, kakor tudi našim uradnicam in članicam za njih prijaznost.

Ne morem končati teh vrstic, ne da bi še kaj omenila o naši kampanji. Kakor boste slišale na seji in čitale v Zarji, dobi vsaka članica zlato zaponko naše Zveze, za samo pet novih članic. Ker je ta nagrada tako zapeljiva, se bo gotovo sleherni članica potrudila, da pridobi vsaj pet članic. Toda ona, ki bo dobila največ novih članic, pa dobi zlat prstan. Ta prstan pa ji jaz najbolj privoščila kateri izmed naših marljivih članic, ki bi se potem postavljala ž njim. Vseeno pa upam, da bo naša podružnica to pot prva, da si pridobi prvo nagrado, kajti mnogo je še slovenskih žena in deklet v naši okolici, ki še niso v naši sredi. Le poizkusite in gotovo jih pridobite. Torej le na noge, drage sestre, za novimi članicami!

Josephine Erjavec.

*

Št. 20, Joliet, Ill. — Mogoče že vse veste, da se je pričela z novim letom tudi kampanja za nove članice. Jaz mislim, ako se zavzamemo in malo potrudimo, da lahko podvojimo sedanje število članstva. Vsaka naj pripelje samo po eno novo, pa bo mnogo storila za SZZ. Zdaj v teh slabih časih ni mogoče pričakovati velikega uspeha, pa vseeno se moramo malo potruditi, da ne bo naša podružnica med zadnjimi.

Letna seja meseca decembra je bila dobro obiskana. Odbor za prihodnje leto je ostal stari ter je sledeč: Agnes Skedel, predsednica; Anna Jerisha, podpredsednica; Anna Pluth, tajnica; Mary M. Terlep, blagajni-

čarka; Josephine Erjavec, zapisničarica; Clara Blaes, Anna Korevec, Jennie Bambich, nadzornice. Mary Kunstek, rediteljica. Rev. J. Plevnik, duhovni vodja.

Naznanjam vam, da je umrla ena naših sosester, Mary Muhich, ki zapušča soproga, sina in hčer. Hči je tudi naša članica. Ko ravno to pišem, naj še omenim, da leži na mrtvaškem odru mož naše dobre članice Anne Kolenc s Hickory St. Bolan je bil samo par dni. Prizadetim družinam izrekam iskreno sožalje, pokojni pa naj počivajo v miru in večna luč naj jim sveti!

Anna Pluth.

Št. 22, Bradley, Ill.—Na naši letni seji, ki se je vršila 21. decembra, so bile izvoljene sledeče uradnice: predsednica Mrs. Anna Starašinič; podpredsednica Agnes Zaic; tajnica Anna Jakofčič; blagajničarka Miss Rosie Lustig; zapisničarica Mary Ritmanič. Nadzornice: Miss Mollie Starašinič, Mrs. Mollie Metchuleit. Bolniška nadzornica Mrs. Mary Štefanič. Seja se je vršila pri naši predsednici Rose Smole, ki nam je priredila res krasen večer in mnogo zabave. Po seji smo igrale banko za darila, katera je kupila Mrs. Smole in so bila resnično krasna. Potem smo izmenjale božična darila, ki so bila tudi jako lepa in primerna. Domenjeno je bilo, da se bodo kupila darila, ki ne bodo stala več kot 25c, toda nobena ni hotela biti zadnja, kajti vsa darila so bila jako lepa. Po seji smo imele dober prigrizek, ki ga je priredila Mrs. Smole, ki se je veselila med nami, ker je bilo to prvokrat, da smo bile vse skupaj, odkar je bila bolna v bolnišnici. Vse smo bile vesele, ker je tako dobro izgledala. Nobena pa ni mislila, da se ji bo tako naglo obrnilo na slabše, in morala je nazaj v bolnišnico na drugo operacijo, ki je bila še nevarnejša od prve. Mrs. Smole je bila operirana dne 27. decembra in teden dni je bilo njeno stanje jako slabo, zdaj pa sem pravkar slišala, da se ji obrača na bolje. Želim ji, da bi kmalu okrevala in se povrnila med nas. Presenetilo nas je, ko se je Mrs. Smole odpovedala uradu predsednice, toda to je storila radi svojega zdravja; vemo pa, da bo še vedno delala za napredek SZZ kakor je doslej.

Pogrešale bomo tudi našo zapisničarico Lottie Križan, ki je zelo rada prebirala zapisnike na seji. Mrs. Križan se je odpovedala uradu, ker ima urad pri društvu sv. Cecilije KSKJ.

Pozdrav vsem članicam!

Mrs. Anna Jakofčič, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Prva seja v letu, ki se je vršila dne 5. januarja, je potekla v najlepšem redu. Na tej seji smo sklenile, da priredimo ples v korist blagajne. Ples se bo vršil v Washington Auditorium. Vse članice prosim, da se udeležijo tega plesa, ker je to prvič, da bo naša podružnica SZZ priredila ples. Kako lepo in prijazno je, ako se vse članice udeležijo prireditve in to je tudi lep zgled drugim. Vljudno ste vabljeni vsi rojaki iz Elyja in prav tako prosimo tudi rojake iz Soudana in Towerja, da nas

ob tej priliki obišejo. Vstopnina bo zelo nizka: za par 35 centov, za ženske 10c. Ples se vrši 3. februarja ob devetih zvečer v Washinton Auditorium.

Ne smem pozabiti povedati, kaj je bilo po seji. Najprvo se prikaže v dvorano nekaj takega kot čmrli ali harmonika, na katero je Miss Urbas prav dobro igrala. Kako je vendar prijetno, če človeka podplati srbe, pa se malo zavrti. Serviran je bil tudi zelo okusen prigrizek.

Lep pozdrav!

Mary Shepel, predsednica

Št. 24, La Salle, Ill.—Naša mesečna seja se je vršila dne 7. januarja in zahvaliti se moram vsem našim članicam, ki so se v tako lepem številu udeležile decemberske in januarske seje. Želim, da bi se vseh sej v tem letu udeleževale v tako lepem številu in da bi šle složno s svojim delovanjem naprej. Prosim tudi, da vse pravočasno plačajo svoj asesment, ker meni je pretežko hoditi od hiše do hiše. Pridite na sejo in tam poravnajte; videle boste, da so naše seje res zanimive in kratke, po vsaki seji pa nas članice preskrbe s dobrim prigrizkom. Na zadnji seji so nas preskrbele sestre Jaklič, Cvelbar in Jakše z dobrim prigrizkom in okusnim ohajčanom. Tako se pozabavamo po vsaki seji, zato le pridite, ker vam ne bo žal; ker je ravno kampanja, skušajmo vsaka vsaj eno novo pridobiti.

Pozdrav vsem članicam Slovenske Ženske Zveze!

Angela Štrukel, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O.—Naša podružnica je kljub veliki depresiji napredovala v članstvu. Leta 1932 je štela naša podružnica 537 članic, leta 1933 pa je pristopilo še 57 članic. Umrlo je sedem članic, prestopili sta dve, odstopilo pa jih je trideset. V letu 1933 smo torej napredovale za 18 članic.

Podružnica je štela dne 31. decembra 1933 — 555 rednih članic.

Skupnih dohodkov je bilo leta

1933\$2,465.01
Skupnih stroškov leta 1933 2,123.34

Ostane v blagajni leta 1933\$ 341.67

Na glavni urad smo poslale kot mesečnino članic \$1,686.60. Dobile smo iz glavnega urada za posmrtnine \$500.

To je moje pojasnilo zlasti onim članicam, ki ne prihajajo redno na mesečne seje, da bodo tudi one lahko brale v našem glasilu, kako naša podružnica napreduje, in da se bodo bolj zanimala za Zvezo ter za napredek podružnice.

Pozdrav vsem članicam!

M. Otonicar, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Ker se decemberske seje zaradi hude zime ni udeležilo mnogo članic, smo preložile glavno sejo na mesec januar. Zato se je naša glavna letna seja vršila dne 11. januarja 1934; seja je bila dobro obiskana. Članice so prav živahno razmotrivale o raznih predlogih v korist SZZ, kar je dokaz, da se članice zavedajo svojih dolžnosti.

Izvolil se je novi odbor za leto 1934, ki je sledeč:

Predsednica Mary Koghi; podpredsednica Amalija Šumič; tajnica Mary Besal; blagajničarka Mary Balkovec; zapisničarica Rose Balkovec. Nadzornice: Johanna Šumič, Mary Golobič in Kristina Mihelčič.

Torej, sestre, delujmo v letu 1934 v skupnosti v prid naše podružnice in cele organizacije. Ker sem še v bodočem letu tajnica podružnice, vas prosim, da mi greste tudi v bodoče na roko. Največjo uslugo meni in same sebi dobro boste napravile, če boste plačevale redno svoj asesment.

Ker sem baš pri pisanju, se prav lepo zahvaljujem vsem onim, ki so sodelovale pri veselici in igri, ki se je vršila 23. novembra 1933. Posebno se zahvaljujem igralkam, ker je vsaka izborna rešila svojo vlogo.

Obenem naznanjam vsem članicam, da bomo priredile domačo zabavo in sicer maskeradno veselico ali party, ki se bo vršila 6. februarja v Slovenskem domu na 57. cesti. Za članice bo vstopnina prosta, nečlanstvo pa plača 25c. Maske dobe darila. Zato pripeljite vse svoje prijatelje, da bo več zabave in smeha. Igrala bo izvrstna domača godba.

Sestrskeske pozdrave vsem članicam!

Mary Besal, tajnica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Na zadnji seji smo se imele prav dobro in seja je bila dobro obiskana. Tako je prav, drage članice, da se zimate za seje, in na ta način bomo tudi napredovale. Pod naše okrilje smo dobile zopet eno članico, in sicer Miss Česnik. In sliši se, da jih bo še mnogo pristopilo; to me veseli.

Na zadnji seji smo tudi sklenile, da priredimo dne 11. februarja domačo zabavo. Prošene ste, da pridete vse na prihodnjo sejo, ki se vrši dne 4. februarja, da se lahko vse potrebno ukrene za to zabavo.

Na zadnji seji smo izvolile tudi novo predsednico, ker je stara predsednica preveč oddaljena ter se ne more udeleževati sej vsak mesec. Sedanja predsednica je Frances Košir. Ne pozabite pripeljati na sejo vsaka vsaj po eno novo kandidatko.

Pozdrav Slovenski Ženski Zvezi, posebno pa podružnici št. 27!

Uršula Pierce, tajnica.

Št. 30, Aurora, Ill.—Cenjena urednica! Mislim, da še ni bilo dopisa od naše podružnice, odkar vi poslužete v tem uradu. Zato sem se jaz namenila, da nekoliko javnosti povem, kako se imamo pri naši podružnici št. 30. Kar se tiče medsebojnosti, se prav dobro razumemo, samo s članstvom ne moremo priti nikamor naprej; morda zato, ker nas je trinajst po številu. Pravijo sicer, da je številka 13 nesrečna, toda jaz nisem vraževerna in mislim, da je vzrok, da se nikamor ne premaknemo, ker premalo agitiramo za novo članstvo. Res je, da je danes, ko je trda za denar, povsod hudo agitirati, toda en kvoder pa si ena in druga že odtrga pri gospodinjstvu, saj je samo mesečnik "Zarja" vreden 25c na mesec. Koliko lepega in dobrega čtiva nam preskrbe naše članice vsak mesec v

Zarji, to lahko potrde vse, ki čitajo Zarjo. Poleg tega pa je ustanovljena tudi za tako dobre ideje in za kulturo ter izobrazbo slovenskega žensstva v Ameriki. Zdej, ko je agitacija in kampanja v teku, se potrudimo, da dobimo nekaj novih članic, da ne bomo najmanjše po številu, kakor smo sedaj.

Naj sporočim tudi onim članicam, ki niso bile navzoče na zadnji seji, da smo izpremenile prostore naših sej. Poslej se bodo vršile naše seje pri podpisani. Prav lepo se zahvaljujem naši sosestri M. V., ki nam je dala skozi dve leti svoje prostore na razpolago, da smo zborovale pri njej ter nam tudi vsakokrat postregla z okusnim prigrizkom in s tistim tam od zidu, kar vse je bilo za "bohlonaj." Zato še enkrat hvala!

Pa naj končam; mogoče se še kaj oglasim, saj naša urednica pravi, da naj bi se vsak mesec oglasila vsaka naša podružnica s kratkim dopisom, kaj je novega po naselbinah.

Na svidenje 6. februarja ob osmih zvečer!

Sestrski pozdrav!

Mary Fajfar, predsednica.

Št. 31, Gilbert, Minn.—Dne 11. decembra smo imele glavno letno sejo, katere se je udeležilo precejšnje število članic. Odbor za tekoče leto je sledeč: Predsednica Frances Knaus; podpredsednica Frances Germ; tajnica Helen Yurchich; blagajničarka Mary A. Indihar; zapisničarica Polona Kern. Seje se vrše vsak drugi pondeljek v mesecu ob osmih zvečer pri tajnici. Sklenjeno je bilo, da ostane skoro vse po starem; če članica umrje, ji kupimo venec za 10 dolarjev ter damo za pet sv. maš. Če pa leži bolna v bolnišnici ali doma, ji kupimo cvetlice, če pa je katera tako srečna, da bo obhajala srebrni jubilej ali petindvajsetletnico zakonskega življenja, naj nam to pove, pa se je bomo spomnile. Drugih podrobnosti ne bom opisovala; le pridite na sejo in boste vse izvedele. Moja želja je, da bi se bolj udeleževale sej; vsaj odbornice bi morale biti gotovo navzoče. Me mislimo uprizoriti veliko in lepo igro "Sv. Genovefa"; za čas vam sedaj še ne vem povedati, toda bomo že pravočasno v časopisih poročale. Vendar pa že vnaprej naznanjam, da je igra v srce segajoča in naj je nobena ne zamudi. Kdor je čital knjigo "Sv. Genovefa," ta bo vedel, da je igra res vredna časa in denarja.

Več članic me je vprašalo, zakaj tako malo pišem v Zarjo. Pravijo, naj vendar kaj napišem, če že drugega ne, pa vsaj novice. Seveda, novice rade slišimo, in teh je vsak dan nekaj. Vse pa tudi niso novice. Če na primer pes koga ugrizne, to ni novica, če bi pa človek psu uho odgriznil, je pa to velika novica.

Torej naj končam, da se moj dopis preveč ne raztegne. Tu in tam se bom že še oglasila s kako novico. Zdej vas vse skupaj lepo pozdravljam ter želim vsemu članstvu Slovenske ženske zveze srečno in veselo novo leto!

Helen Yurchich, tajnica.

Št. 33, New Duluth, Minn.—Moram

poročati, kako smo se imele na naši zadnji seji, ki se je vršila na domu naš; novoizvoljene predsednice Mrs. Katarina Brula. Bilo nas je precej navzočih, lahko bi nas bilo pa še več, toda ne vem, kakšen je vzrok: ali so članice pozabile, da se vrši seja vsak prvi torek v mesecu, ali zato, ker smo premenile za določen čas prostore za seje v teh mrzlih časih.

Pričnemo sejo in naša predsednica prinese kladivo, ki je bilo tako veliko, kakor bat za razbijanje drv. Na seji nismo ničesar naredile za napredok podružnice, ko bi se pa udeležilo več članic, bi se dalo marsikaj ukreniti. Drage sestre, vas prosim, da se druge seje udeležite v večjem številu in vsaka naj pripelje po eno novo kandidatinjo, tako da bo naša podružnica deležna nagrade znaka, kot priznanje od dične organizacije Slovenske ženske zveze, katerega mi je izročila Mrs. Marie Prislund, ko nas je obiskala v poletnem času. Sestra Mrs. Prislund je bila tedaj jako "bizi" ter se je s sestro Mrs. Jurchich naglo poslovila od nas. Želim, da nas zopet kaj kmalu obiščete sestra Prislund, in se vam zahvaljujem za božično voščilo našemu članstvu.

Na tem mestu se tudi zahvaljujem naši sestri predsednici za dobro postrežbo; bilo je vsega v izobilju. Bog plačaj!

Pozdrav in veselo in srečno novo leto 1934 vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Spehar, tajnica.

Št. 36, McKinley, Minn. — Prva seja v novem letu je bila bolj slabo obiskana, to pa morda zato, ker je tukaj v Minnesoti bolj mrzlo ter se vsaka članica rajši doma pri peči tišči. — Upati pa je, da ko se malo ogreje, se tudi našim članicam ogrejuje srca do Slovenske ženske zveze.

Sporočam vam, da je bilo na tej seji sklenjeno, da se iz društvene blagajne založi assesment samo enkrat za članico, če ne plača ob pravem času, drugi mesec pa jo čaka suspendacija. Torej prosim, da vsaka sama poskrbi za to, da ne bo kakih sitnosti.

Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v Village Hall. — Pozdrav!

F. Mesojedec, tajnica.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Veselo novo leto vsem glavnim uradnicam in vsem članicam SZZ! Naj malo poročam o izidu naše glavne seje. Prišlo je mnogo članic, kar je prav lepo in hvalevredno. Razmotrivalo se je več stvari, posebno pa, kako pridobiti več članic. Poslej se bodo vršile seje vsako prvo nedeljo v mesecu, popoldne ob dveh, v navadnih prostorih, in ne več prvo sredo, kakor doslej. To v naznanje tistim, ki niste bile navzoče.

Dalje je malo izpremembe pri odboru, pa ne za to, da bi kdo mislil, da niso bile stare odbornice dobre. Kot bivša tajnica naše podružnice se vam lepo zahvaljujem za zaupnico, ki ste mi jo dale. S tem ste pokazale, da niste pozabile, koliko je kdo naredil za podružnico in celo SZZ. Prav lepa hvala!

Odbor za leto 1934 je sledeč: Predsednica Mary Smoltz; podpredsednica Mary Geršič; tajnica Johanna Dolinar, 121 West Oak Park; blagajničarka Johanna Samsa; zapisničarica Frances Andolšek. Nadzornice: Mary Pluth, Johanna Marolt in Augustina Baraga. Rediteljica Mary Zajc.

Annie Trdan.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Ker je to moj prvi dopis v Zarji, hočem malo opisati, kako se imamo tukaj, da ne bodo druge podružnice mislile, da pri nas spimo.

Na januarski seji je bilo mnogo članic, kar je zelo lepo. Le še prihajajte na seje v tako lepem številu, kajti posebno zdaj, v zimskem času, imamo čas hoditi na seje. Na seji smo imele nekaj novih kandidatkinj, katere je naša predsednica lepo sprejela ter jih zaprisegla. Po seji smo imele malo zabave, igrale smo karte ter imele malo prigrizka.

Pri naši članici Mary se je oglasila teta štoklja po dvanajstih letih in ji prinesla čvrstega sinka, dasi bi raje videla hčerko, ker bi bila čez 12 let že članica Slovenske ženske zveze. Pa je vseeno dobro, Mary, pa prihodnjic hčerko!

Zdaj moram poročati žalostno vest, da je pred par meseci umrl naši predsednici dober in priden mož, katerega bo težko pogrešala. Toda saj ima že velike otroke; pogrešati ga mora tudi tista, kateri zapusti po sedem ali osem nepreskrbljenih malih otrok.

Tista, ki bo pri naši podružnici pridobila največ članic, bo dobila broško, katero nam je darovala lansko leto naša glavna predsednica Mrs. Marie Prislund.

Dalje imamo pri naši podružnici par bolnih članic. Prosim sosesstre, da bi jih šle obiskat; saj veste, da si vsak bolnik želi obiska. Drage članice, prosim vas tudi, da bi prišle plačati na moj dom svoj assesment, ker bom imela tako mnogo manj dela. Torej one, ki ste na dolgu še od zadnjega leta, prosim, da to poravnate, ker naša blagajna je bolj skromna.

H koncu pa želim glavnemu odboru in vsem članicam Slovenske ženske zveze, posebno pa članicam naše podružnice, srečno in veselo novo leto!

Ivana Dolinar, tajnica.

Št. 39, Biwabik, Minn.—Na zadnji seji smo sklenile prirediti plesno veselico ob priliki štiri letnice obstoja podružnice v soboto večer 3. februarja, v Park Pavilion. Ples se začne ob devetih večer; vstopnina bo 25 centov za moške in 15 centov za ženske. Preskrbeli smo izvrstno godbo. Katera članica se ne udeleži bo morala vseeno plačati 15 centov v društveno blagajno.

Članice se prosijo, da se udeležite, kakor tudi sosednje podružnice, ker bo dosti zabave za vse.

Catherine Tometz.

Št. 41, Cleveland, O. — Zadnja naša seja je bila dobro obiskana. Vse smo težko čakale, katero bo doletela sreča, da dobi posteljno odejo, katero smo dale narediti meseca novembra v korist naše župnije Marije Vnebo-

vzete. Sreča je bila mila dobro poznanemu fotografu Johnu Bukovniku, ki ima svoja dva fotografska ateljeja, in sicer enega v Slovenskem narodnem domu, drugega pa na 185. cesti. Kot naš rojak in prijatelj pa je odejo daroval nazaj naši podružnici št. 41. Najlepša zahvala Mr. Bukovniku, ker on izdeluje res lepe slike in on nas podpira, moramo tudi mi njega.

Na seji je bilo sklenjeno, da bomo dne 13. maja praznovali 4-letnico našega društvenega obstoja; Materinski dan je tudi Zvezin dan. Tedaj bomo imele kratko igro, po igri pa ples v SD na Waterloo Road. Praznovali bomo kar tri jubileje.

Prosim vse članice, da pridete dne 1. februarja na sejo, ker se bo ukrepalo o važnih zadevah v korist podružnice. Zahvalim se naši dveletni tajnici Margaret Poznič za njeno delo pri podružnici.

Za leto 1934 je bil izvoljen sledeč odbor: Predsednica Mary Lušin; podpredsednica Anna Somrak; tajnica Mary Hudolin, 1193 E. 176th St.; blagajničarka Mary Radell; zapisničarica Anna Stopar. Nadzorni odbor: — Anna Skolar, Anna Prišel, Mary Malnar; rediteljica Frances Turek. Zastavonoška Elizabeth Urbancic. Zastopnice župnije Marije Vnebovzete: Mary Rogob, Anna Videnšek, Frances Markovic. Zastopnica SDD Mary Mihelčič.

Sklep seje je, da se ne bo več pobiralo po hišah; tajnica bo pobirala assesment na seji vsak prvi četrtek v mesecu, drugi četrtek na domu tajnice, 1193 E. 176th St., tretji četrtek pa v dvorani od sedmih do osmih zvečer, tako da bo imela vsaka priložnost za plačati. Sklep seje je, da se prvi mesec assesment založi, drugi mesec pa se članico, ki ne plača, suspendira. Prosi se, da se to upošteva.

Podružnica št. 41 bo imela dne 17. februarja sv. spoved in zatem pri sv. maši ob osmih skupno sv. obhajilo. Prosim vse članice, da prineso s seboj regalije ter da se udeleže tega skupnega sv. obhajila.

Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Lušin, predsednica.

Naj bo tudi meni dovoljeno zapisati nekaj o naši kampanji. Naša zadnja Zarja je vsa navdušena za nove članice, zato sem tudi jaz navdušena, da gremo tozadevno na delo ter se potrudimo, da dobimo kar največ članic. Glejmo, da dobimo vsaka vsaj po eno novo članico, kakor piše in priporoča naša urednica v decemberski Zarji. S tem bomo podvojile število našega članstva in imele bomo zavest, da smo storile svojo dolžnost, do katere je obvezana vsaka članica Slovenske ženske zveze.

V članku duhovnega svetovalca čitam, da bi morale prirejati več lepih in poučnih iger na naših odrih. Saj to je baš, kar najbolj pogrešamo: premalo dobrih iger je.

Igra Silvia, ki je bila igrana v S. Domu na Holmes Ave., je bila zelo po volji navzočemu občinstvu. Zabavali smo se ob lepem petju in igranju. — Vloge so bile zelo dobro izbrane in vsak jo je častno dovršil. Prepričana

sem, da če igro ponove, da bo dvorana nabito polna. Ko je bila uprizorjena igra Silvia, je bilo silno viharo in mrzlo vreme, pa je bila kljub temu lepa udeležba.

Zatorej pevci in pevke Ilirije, le na noge za ponovitev Silvije!

Marion Penko.

Št. 42, Maple Heights, Ohio. — Zopet smo nastopili novo leto 1934, zato želimo vsem članicam veselo in srečno novo leto, katero naj bi bilo boljše, kot je bilo zadnje. Naša podružnica je bila zadnje leto precej živahna. Priredile smo par veselice, ki so bile zelo dobro obiskane. Hvala vsem, ki ste k temu pripomogli!

V letu 1933 se je pri štirih naših članicah oglasila štorcklja; dve sta bili nevesti.

Nekaj članic je bilo bolnih; vsem smo podarile lepa darila, katerih so bile vesele.

Naša zadnja letna seja je bila dobro obiskana; tako, drage sestre, bi morale prihajati vsak mesec na sejo, potem bi nam bilo mogoče vedno kaj dobrega ukreniti v korist naše podružnice.

Kaj pa letošnja kampanja? V našem mestu je še nekaj Slovenk, ki ne spadajo v Slovensko žensko zvezo. Skušajmo jih pridobiti!

V odboru za leto 1934 smo večinoma tiste kot zadnje leto. Predsednica Mary Gregorcic; podpredsednica Antonia Legan; tajnica Anna Boh; blagajničarka in zapisničarica Antonia Kastelic. Nadzornici: Frances Lipoglavsek, ml., in Antonia Legan, ml. Nikar ne pozabite, da se vrše seja vsak drugi torek v mesecu, v ravno istih prostorih kot doslej!

Pozdrav vsem članicam in na svidenje na prihodnji seji!

Mary Gregorcic.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Domača zabava, ki smo jo imele dne 13. januarja, je prav dobro izpadla. Zahvaljujemo se vsem skupaj za sodelovanje pri naši zabavi, zlasti podružnicama št. 12 in 17, društvu V slogi je moč, št. 13, J. P. Z. Sloga, Tipicann, Wis. Prav lepa hvala vsem! Hvala tudi gospodu župniku Gladeku, ki se je tudi udeležil zabave!

Posebno zahvalo zaslužijo tudi tiste članice, ki so toliko darovale, po vrhu pa še plačale. Hvala vsem, ki ste se udeležile in na kakršenkoli način pomagale do boljšega uspeha prireditve!

Zaradi imenovane domače zabave se je ukrepalo že na decemberski seji, da plača vsaka članica 50 centov v blagajno, pa če se udeleži ali ne. To pa zato, da bomo vse enako prizadete, ker doslej so vedno ene in iste članice darovale in prispevale k zabavam. Torej članice, odkar obstoja naša podružnica, nismo imele še nobene naklade, zato sta prošene, da upoštevate sklep seje. Podružnična blagajna je last vseh članic, zato moramo tudi skrbeti zanjo.

Obenem še lepa hvala Mr. I. Tomišku in Mr. J. Verbichu, ki sta nam pripeljala, kar smo potrebovali v dvorani!

Pozdrav!

Tajnica.

Št. 45, Portland, Ore. — Na našoj godišnji sjednici 17. decembra bio je izabran sledječi odbor:

Predsjednica Mrs. Štoša Končura; podpredsjednica Mrs. Mary Srsli; blagajničarka Mrs. Mandina Lalič; tajnica Mrs. Mary Golik; zapisničarka Mrs. Anna Levak. Nadzornice: Mrs. Margaret Suvalko, Mrs K. Jonich i Mrs Augustina Knez. Odbor bolesti: Mrs. M. Božič. Redateljica Mrs. Olga Mirkovic Prosvjetni odbor: Mrs. Mary Srsli, Mrs. Olga Mirovic i Mrs. Trisa Luck.

Čestitam i želim svima mnogo uspeha!

Naša članica Uršula Lulič je dobila sinčica. Može se ponositi, da joj je to treći sin; mi joj čestitamo!

Prošle godine bile smo nešto naprednije nego zadnje godine, pak gledajmo, da nam ova bude još plodnija za napredak naše podružnice, te uz Prosvjetni odbor, u kome imamo aktivne članice, neće nam biti teško postignuti zaželjeni cilj.

U ime cijelog društva želim se zahvaliti svima članicama, koje su nas počastile sa obilnim stolom, kad smo obdržavala sjednicu u 1933 godini. — Ne zaboravite, da ćemo i ovu godinu ići po alfabetu kao i do sada. U februaru dodjite k sestri Mrs. A. Levak, 4215 Simpson Cort, Portland.

Sa pozdravom vama i ostalim članicama ostajem

M. Golik, tajnica.

Št. 47, Cleveland, O. — Izgubile smo eno naših dobrih sosester, in sicer Johanno Praznik. Bila je mati sedmih otrok, med katerimi je ena njena hči tudi naša članica. Dne 10. januarja smo jo spremile k večnemu počitku. Pogreba se je udeležilo lepo število članic in darovale smo sv. obhajilo za pokoj njene duše. Zahvalim se lepo vsem sosestram, katere so se udeležile večernih molitev in pogreba pokojne. Zahvaliti se moram tudi sestri H. Tomažič, kakor tudi drugim članicam za tako lepo podobo od katedrale, katero so mi darovale v spomin kot bivši predsednici podružnice. Članicam se pa lepo zahvalim za njihovo potrpežljivost z menoj, dokler sem bila predsednica. Žalostna bi bila, če bi vedela, da niste bile zadovoljne z menoj, tako pa sem vesela, ko sem videla, da bi še imele z menoj potrpežljivost. Za podružnico bom pa storila vse, kar bo v moji moči. Vam, drage sestre, pa kličem: — Bog vas ohrani in vam daj zdravje še mnogo let!

Louise Zidanic,

bivša predsednica št. 47.

Št. 47, Cleveland, O. — Na Silvestrov večer smo se prav dobro imele, ko je naša podružnica priredila zabavni večer. Udeležba je bila povoljna; več članic je pripeljalo s seboj svoje mozičke in tudi drugi so nas posetili, da smo bile prav zadovoljne. Vsem navzočim članicam in ostalim posetnikom se v imenu podružnice prav lepo zahvalim. Blagajna si je tudi nekoliko opomogla, ker je bila že skoraj suša v njej.

Ob takem veselju in zabavi čas kaj hitro beži in kar naenkrat se nam je prikazalo Novo leto v osebi petletne Josie Pugelj, katera je s tako

nežnim in nedolžnim glaskom naznanila, da je napočilo novo leto — 1934. Ko človek vidi takega tu rojenega otročička in sliši, kako lepo govori svoj materin jezik, se mu od veselja orosi oko, ker v tem spozna, da dokler se bo naša mladina učila in govorila slovensko, naš narod še ne bo v tujini izumrl.

Florence Pugelj je navzočim voščila lepo Zormanovo novoletno voščilo, njena sestra Lillian pa v angleščini. Vse tri sestrice so prav lepo izpeljale svoje deklamacije; hvala rditeljema, ki sta se toliko potrudila, da sta jih naučila! Hvala tudi častitemu Rev. Slapšaku za vso prijaznost, ker nam je preskrbel deklamacije.

Hvala našim članicam, ki so na en ali drug način prispevale za to zabavo, da smo imele najboljši uspeh. —

Veste, katera je zmagala pri prodaji tikevov za najpopularnjšo članico podružnice? To je naša bivša zapisničarica Mrs. Karolina Mausar. — Bivša predsednica jo je v imenu podružnice kronala ter ji podarila zvezino broško. Tudi druge so prodale mnogo tikevov. Hvala vam za vaš trud! Novo leto je dvignilo tikete, srečo je prineslo Mrs. M. Zupan, naši članici, Mrs. J. Vatovec in Mrs. Lichak; zadnji dve nista naši članici, pa upamo, da postaneta.

Kaj je novega pri naši podružnici v tem letu? Najprej poročam veselo novico, da so k sestri Bizjak prišli sv. Trije kralji ter ji podarili lepo punčko, ki prepeva že sedaj lepe pesmičke in ni vranč, da bi čez petnajst let ne bila naša članica ter nam pomagala. . .

Za veseljem pride rada žalost, tako je prišla tudi k naši podružnici, ko je priplaval angel smrti ter odpeljal našo članico Ivano Praznik k Vsemogočnemu po večno plačilo. Pokojna je bila doma z Iga pri Ljubljani; stara je bila 48 let; v Ameriki je bivala 32 let. Bila je vedno dobra in skrbna mati svojim štirim sinovom in trem hčeram, kateri jo bodo zelo pogrešali, ker bi jo ravno sedaj najbolj potrebovali, da bi jih vodila na potu življenja. Ker pa je bila božja volja drugačna, naj bodo ostali sinovi, hčere in soprog potolaženi v upanju, da se končno za vedno snidejo nad zvezdami, kjer ni trpljenja, ne solza. — Ostalim izrekamo svoje globoko sožalje, pokojni pa večni mir in pokoj!

Članice so se vsak večer udeležile v velikem številu molitev ter jo tudi spremile na zadnji poti.

Na januarski seji je bila še dokajšnja udeležba; le vedno tako, potem bo imel tudi odbor veselje do dela. Po seji nas je pa naša nova predsednica Mrs. Zeleznik tretala s torto in kekom, kar ženske vedno ljubimo.

Prihodnja seja se vrši 10. februarja; udeležite se je polnoštevilno, ker imamo še nekaj važnega za ukreniti. — Vsaka naj pripelje po eno novo članico, da nas bo več!

Sestrské pozdrave vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 49, Noble, O. — Biti ali ne biti? Morda porečete, kaj imajo te

NOVE ČLANICE V MESECU DECEMBRU 1933

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice	Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
3	Pelc Katherine	Theresa Centa	25	Gustinčič Anna	Mary Otoničar
3	Petric Margaret	"	25	Kervasčanec Barbara	"
9	Schutte Anna	Mary Mairele	25	Kosoglav Mary	"
12	Fludernik Stefania	Mary Jamnik	25	Avsec Mary	Jennie Perc
20	Golobitsh Mary	Anna Jerisha	26	Jesih Barbara	Barbara Jesih
20	Przybylski Catherine	"	28	Stefanich Mary	Mary Kocjan
23	Lobe Angela	Katherine Grahek	39	Karkas Mary	Mary Zernc
23	Shikonya Mary M.	"	39	Lassila Mary	Mary Shiltz
23	Rosandich Barbara	Mary Kurre	40	Tomsic Anna	Frances Bresak
24	Herakovich Jennie	Mary Bildauer	55	Zlozel Jane Miss	Matilda Cigolle
24	Omahen Josephine	Mary Gergovich	55	Zlozel Julia Miss	"
			55	Strauss Anna	Julia Strauss
			56	Gerzin Barbara	Ursula Zaic
			56	Pavelich Ann	Mrs. Joseph Zaic

besede skupnega s Slovensko žensko zvezo? Jaz pa mislim, da mnogo, in še zelo mnogo. Poglejmo malo v preteklost, v mesec december, ko ste prevzemale pri posameznih podružnicah en ali drugi urad. Ali ste tedaj pomislile, kakšen napor vas čaka in kakšen odgovor boste dajale na koncu leta? In da se mora vsaka ravnati po pravilih, ki so za vse enaka?

Ne! Kar tje v en dan smo dejale, da prevzamemo, samo da smo nekje zapisane, uradne posle pa naj vodi že kdorkoli. "Biti" uradnica, ko ste bila izvoljena na društveni seji, "ne biti" pa zato, ker niste prisegle na januarjski seji, da boste spolnemale svoje dolžnosti, katere vam nalagajo pravila. Kaj je res le tista dobra uradnica, ki prejema mesečno plačo? O, ne! Lahko je prav tako dobra in poštvalna vsaka, ako ji je za obstoj in napredek podružnice in S. Ž. Z. Kako na dolgo in široko se je že pojasnovalo in se še pojasnuje, kako velik korak naprej se je naredilo na zadnji konvenciji. Za malo vsoto treh dolarjev na leto smo upravičene do vseh dobrot, katere nudi svojim članicam Zveza. Poleg tega pa še prejemale mesečnik Zarjo, ki je poln lepega in poučnega čtiva, ki je zelo dobro urejevan, za kar gre vse priznanje g. urednici A. Novak in tiskarni A. D.

Žene in dekleta, kar pogumno v vrtimec, ki je sedaj v polnem razmahu in pridobivamo novih moči za Slovensko žensko zvezo! Naj se glasi od vzhoda do zapada, in od severa do juga: Vse za boljšo in večjo Slovensko žensko zvezo!

Frances Kosten.

Št. 52, Kitzville, Minn. — Cenjene sestre! Malo bolj bomo morale upoštevati društvene seje, ker januarjska seja je bila bolj slabo obiskana. S tem ne bomo napredovale pri naši podružnici in celo ne pri Slovenski ženski zvezi. Na seji smo morale prenehati in nismo mogle priti do zaželjenega zaključka. Želimo namreč prirediti veselico v korist naši blagajni. Saj veste, drage sestre, da je društvena blagajna že dokaj oslabela in da potrebuje okrepčila. Zato ste vse sestre lepo naprošene, da gotovo pridete na februarjsko sejo, na kateri bomo nadaljevale z razpravo, o kateri smo razmotrivale.

Za leto 1934 je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednica Mrs. Katherine Tichar; podpredsednica Mrs. Frances Shega; tajnica Miss Katherine Ti-

char blagajničarka Mrs. Angeline Russ; zapisnikarica Mary Bartol. Se je vsak prvi četrtek v mesecu v navadnem prostoru ob sedmih zvečer.

Miss Katherine Tichar, tajnici, želim mnogo uspeha pri agitiranju za nove članice.

Pripomniti moram tudi, da sem bila prijetno presenečena na januarjski seji. Mrs. Russ mi je izročila velik zavitek z besedami: "To je darilo od članic za tvoje delo." Radovedna sem razvila zavoj, v katerem je bil krasen "Tea set," katerega bom cenila kot ljub in drag spomin. Članicam se prav lepo zahvaljujem.

Sestrski pozdrav!

Mary Bartol, zapisnikarica.

Št. 53, Brooklyn, Ohio. — Na zadnji seji niso bile vse navzoče, zato naznanjam vsem, da smo sklenile domače sestanke, ki se bodo vršili vsakokrat pri drugi članici. Prinesite s seboj ročno delo. Pridite tudi na sejo, da se vam pove, kako in kaj.

Prvikrat smo bile pri sestri Mrs. Martin Oblak, ki nam je postregla z vsemi dobrotami. Mrs. Oblak je izborna kuharica in prosila sem jo, naj piše tozadevno v Zarjo. Imele smo veselo zabavo in vsem, ki niste bile navzoče, je lahko žal. Da pa ne bomo hodile samo jesti, moramo tudi šivati; mogoče začnemo posteljno očejo. In pridite in pripeljite vse predlagane članice, da nas bo več.

Čestitam našim članicam, ki so zelo lepo nastopile na svojem programu dne 7. januarja, ob priliki petletnice št. 48 SZZ.

Zdaj imamo eno družabno članico, Mrs. Urško Korenčan; dobrodošla med nami! Vabimo tudi našo ustanoviteljico Mrs. Helen Tomažič, da nas poseti na seji, kadar ji čas dopušča. — Prihodnja seja se vrši dne 1. februarja ob 7:30 zvečer.

Pridite na sejo vse!

Anna Jesenko, tajnica.

Niles, O. — Naznanjam, da so se tudi v naši naselbini zavedne rojakinje zmislele, da je potrebno, da se organizirajo ter postanejo članice Slovenske ženske zveze, kar je vsega priznanja vredno. Dne 7. januarja je pristopilo enajst mladih Slovenk, žena in deklet, ki so ustanovile novo podružnico Slovenske ženske zveze. Za prihodnjo sejo, ki se vrši prvo nedeljo v mesecu, pa pridobite vsaka še po eno novo in delujte tako za procvit SZZ.

Theresa Racher, članica št. 54.

Št. 55, Girard, O. — Pravo veselje je čitati Zarjo, ko vidimo, da vsaka podružnica deluje za večjo in boljšo Slovensko žensko zvezo. Komaj čakam vsak mesec, da dobim in prečitam Zarjo, da vidim, kako delujejo ostale podružnice; kakor upam, mislijo enako tudi ostale članice podružnice št. 55.

Card party, katero je priredila naša podružnica dne 6. januarja je bila velik uspeh, in vsi čutimo, da so si pridobile največ zaslug naša stoloravnateljica in njene ostale odbornice, ki so tako vztrajno delale za uspeh prireditve. Ostanite tudi še nadalje tako marljive in vztrajne!

Drage članice, ker se vrši kampanja za nove članice, zato glejmo, da pripeljemo k prihodnji seji vsaka saj po eno kandidatko.

Na letni seji smo izvolile sledeči odbor:

Predsednica Amelija Rofscl; podpredsednica Frances Juvančič; tajnica Matilda Cigolle; blagajničarka Mary Gabrovsek; zapisnikarica Theresa Lozer. Nadzornice: Frances Juvančič, Mary Rostan in Helen Jaklevich.

Vse smo pripravljene trdo in vneto delati za uspeh naše podružnice št. 55 kakor tudi za napredek vse Slovenske ženske zveze.

Hvala lepa vsem in sprejmite vsi moje iskreno voščilo za leto 1934.

Matilda Cigolle, tajnica.

Št. 56, Hibbing, Minn. — Naša podružnica je imela dne 12. decembra svojo letno sejo; udeležba je bila prav povoljna. Na tej seji se je vršila volitev novih odbornic za leto 1934. Izvoljene so bile sledeče: Predsednica Ursula Zaic; podpredsednica Margaret Tratar; tajnica Amelia Domen; blagajničarka in zapisnikarica Anna Staudohar. Dalje naznanjam tistim, ki niste bile navzoče na zadnji seji, da se je sklenilo, da se vrše seje po slej vsak drugi terek v mesecu ob 7:30 zvečer v Alice šoli.

Drage članice, spominjam vas na našo kampanjo in želim, da boste dobile vsaka vsaj po eno novo članico. Nikar se ne izgovarjajte, da se noče nobena vpisati. Saj je že pregovor, da smo ženske precej jezične; bodimo torej malo bolj zgovorne in pojasnimo novim kandidatinjam, kako in kaj, pa jih bomo dobile. Jaz jih imam spet nekaj za prihodnjo sejo. Pokažimo torej, da bo tudi naša mlada organizacija storila sto-percentno v tej kampanji.

Ursula Zaic, predsednica.

TRIJE RODOVI

Spisal Engelbert Gangl

(NADALJEVANJE)

“Jaz imam svoje, Nadina svoje, ti svoje—tako je najbolje,” je rekla. “Vsi imamo dovolj, če hočemo biti pametni. Star si dovolj in lahko bi bil pameten. Kaj siliš vedno z doma? Ni ti treba prijematati za plug, a gledati je treba, da delajo tisti, ki jih plačuješ za to. Ti pa samo v Zagreb in v Zagreb. Marajo tam za starega ritmojstra! Doma pa delajo ljudje, kakor se jim zdi. Seveda: gospodarja ni, njegove misli veljajo samemu sebi, in potem gre vse nazaj in vse zastaja. Zadnjič sem šla pogledat v mlin. Hlapec je spal o belem dnevu, kolesa so stala. Zakaj tako? Gospod je bil v Zagrebu, kdo bi se menil za delo. Jaz tudi ne morem biti povsod. Če me ni v gradu, je tu vse narobe. — Drži se doma, pa ne bo treba motike namesto sablje, in nikomur ne bo sramote. Tvoje posestvo je toliko, da ni treba praznega žepa. Nekoliko pameti, pa ne samo veselje. Ne vem, kaj imaš! Samo oficir in oficir in nič drugega. Človek se mora vdati: tak je položaj—tak bom sam.”

Frice si je vihal brke in je bil jezen. Trdo je stopal, da so zveneale ostroge.

In ravno zato, ker se jezi, bom živel tako, kakor hočem sam,” je govoril samemu sebi. “Ne bom se kisal doma, da bi se mi ljudje smejali in govorili, da me je podjarmila žena in mi ugrabila svobodno voljo. Kaj me briga! Če mi ne da iz svojega, pa si vzamem sam iz svojega. Toliko je, da bo dovolj do smrti, kaj mi mar za druge. Svojo voljo imam, in star oficir ne bo posedal poleg skopuške žene in je branil muh!”

Toliko časa si je dopovedoval Frice, da ni ustvarjen za kmetijo in za samotarsko zdehanje, da je naposled verjel samemu sebi. Prepričeval se je, da ima pravico do ugodnega življenja in da ima tudi sredstva za to.

Med ženo in možem je nastalo nasprotje. Molče sta se srečavala, oči so se obračale vstran. Nadine ni bilo, vse je bilo prazno. Ostalo je samo težko čuvstvo, da sta storila oče in mati velik greh. Nad gradom je plavalo dušeče ozračje. Bilo je, kakor da se pripravlja nevihta, ki zahrumi z neznano silo. Kakor bi prihajala osveta, ki hoče maščevati nedolžno mladenko. Vseokrog je bilo neprijazno. Cvetice so venele, plašno so plehetale ptice po vrtu. — Očetu in materi je bilo tako, kakor da jima zdajci pride žalostno poročilo, ki se bo glasilo kot težka obtožnica: vidva sta kriva, da vene in umira Nadina. — Srcu ni bilo miru ne podnevi ne ponoči. Vse je bilo napolnjeno z zlo slutnjo. Dan je še kako minil. Ali noči so bile dolge. Minevale so brez spanja ali pa v hudih sanjah. Prihajala je do postelje grda, ostudna pošast. Oči so gorele v rdečem ognju. Roke so se iztezale, hrepeneč po plenu. Bila je vest, ki je očitala in grizla. In cvetice so venele, plašno so plehetale ptice po vrtu . . .

V Zavinkovcih so samevale razvaline. Prerastel jih je osat in plevel, da so bile videti kot zapuščeno groblje. Otroci so se pojali okrog. Okna in vrata v hišici so bila zaprta leto in dan. Vse je bilo pozabljeno.

Nesoglasje, ki je zavladovalo v gradu, je udarilo na dan. Kot neubrana pesem je vzplavalo daleč v okolico. Prikrivali so ga grajski ljudje, a vse se je razvedelo. Ali je govorilo očrnelo zidovje? Ali so govorile veneče cvetlice? Grajski posli so držali roke navzkriž in so hvalili gospoda, ki se ni menil zanje. Hvala je bila obsodba, in neubrana pesem je zvenela daleč po okolici.

Stari ljudje, ki so čuvali deco in domove v Zavinkovcih, so pokašljevali in se spogledavali. Namežikovali so si in kazali doli na grad in gor na razvaline, groblju enake. In dvigali so roke tja proti visokemu nebu in kazali za Zavinkovcih,

šćakom, kadar je slučajno prijezdil mimo.

Ko se je skrtil jezdec v prahu, in je utihnil topot konjskega kopita v dalji, so se nagibali drug k drugemu in so si šepetali in si kazali prazne dlani. Udarjali so se ob prazne žepa in dvigali ramena.

“Kaj nas briga!”

“E! Kakor prišlo—tako prešlo!”

“Zdaj jezdi zopet v lozo, da izbere hrast, ki ga podere jutri sekira. Treba je po svetu, zakaj dom je dolgočasen, kakor bi dremala v njem stara sova. Zato pa: le poj, sekira, da bodo peli tudi tolarji!”

Dobro življenje je drago, in zato je pela sekira žalostno pesem naprejinaprej. Svetilo se je v gozdu, nič ni bilo več tistega udobnega somraka, lepe vabljive sence. Solnce je svetilo naravnost na mahovita tla in je črtalo po njih dolge, jasne proge. In čimveč je bilo solnca v gozdu, tembolj žalostno je bilo v njem.

Ljudje so hodili mimo in so bili namesto gospodarja žalostni svetlega gozda. Govorili so o slabem gospodarstvu in nobene lepote niso videli tam, kjer je prej tajinstveno šumelo košato vejevje. Jutro je prišlo, in takoj so zbežale sence iz gozda. Prej se je moralo jutro speti do velikega poldneva, preden je izmed gostega drevja odbegnili mrak, a zdaj—komaj je pogledalo, že je poblesčalo med vejami, in sence so padle na zemljo in so se krčile in se potopile in razgubile v jasnem dnevu.

Da ni bilo treba Zavinskčaku najemati toliko delavcev, ni obdelaval vsega polja. Posejal ga je deloma s travo, ki jo je najlažje spečal v denar. Prodajal jo je kar na rastilu, ali pa je spravil seno in ga prodajal, ko ga je drugim zmanjkalo. Tako-le spomladi, ko še ni bilo košnje, je tudi njemu pošla krma, zato jo je moral kupovati za drag denar ali pa je poprodal toliko živine, da je pičlo izhajal z njo.

Tudi v njegov vinograd se je zaredila trtna uš. Svetovali so mu, naj prekoplje zemljo, jo pognoji in zrahlja ter zasaadi z ameriškimi ključi. Njemu bo to lahko, ker ima s čim. S tem opomore sebi in pokaže sosedom, kako se da izogniti nesreči in zopet dvigniti propadlo vinarstvo. To bi torej bilo dobro na vse strani. A Zavinskčaku se ni hotelo. Koliko dela bi bilo treba, koliko stroškov, koliko čakanja, a kdo mu je porok, da bi vse to imelo kaj uspeha. Zato je rajši iztrebil trte in posejal vinograde s travo. Tako je najmanj dela in stroškov, in vse, kar pridela, je dobiček.

Mlin je dostikrat stal. Kar je imel svojega žita, to je bilo kmalu zmleto. Drugi pa tudi niso prinašali toliko, da bi morala kolesa vedno ropotati.

“Kadar molči mlin—poje boben!” so govorili ljudje.

Čolnček, napravljen za Nadino, je stal ob bregu. Voda ga je razprala, da je bila barva umazana in les nagnit. Ni bil več za rabo. Stal je na vodi, do polovice potopljen vanjo, v spomin na Nadino, ki se je vozila v njem in bila vsa srečna in se je zdaj potopila v tujini.

Zavinskčak je bil manj doma nego z doma.

Prijelo ga je in ni mogel vztrpeti. Začutil se je zapuščenega in nesrečnega je moral je med ljudi, ki so ga umeli in radi videli med seboj.

“Marajo tam za starega ritmojstra!” ga je sicer zbadala Jelka, a on dobi tudi tako družbo, ki mara zanj. Tamkaj pozabi na to kmetiško dolgočasnost, na to moreče ozračje. Pomladi se in poživi, veselo mu zaigra kri po žilah, vstanejo spomini na lepa, mlada oficirska leta—e, stari ritmojster je še vedno krepak in zabaven oficir.

Kri je kri! Ogej, ki gori v žilah, se ne da pogasiti. Človek živi samo enkrat. Ako ne živi tedaj veselo, potem ni vredno življenja. Potopiti se v vsakdanje skrbi, se odreči uživanju in samo časih v težkih dneh zasanjati o minulem—to je za druge ljudi, a ne zanj. Ugrabiti sedanjosti to, kar ponuja najlepšega—to je bila njegova modrost.

In zato je tudi potrkal na posojilniška vrata in rekel: “Dajte mi na to in to toliko in toliko!”

In dali so mu, ker je bilo vredno denarja.

Ko je bil zopet denar v žepu, so mu je razjasnila lice. Dvignil je glavo in je bil vesel in prijazen. Udarjala je sablja ob kamenje, da se je čulo nadaleč: Zavinskčak ima denar! Hodil je po mestu in je ustavljal ljudi po ulicah.

Za vsakega je imel vljudno besedo. Vedeli so, da se pripravljaja na odhod. Iznebiti se mora denarja, sicer ni zadovoljen.

„Pravzaprav je dober človek. Vse razsiplje, kar ima. Kakor sneg pod solncem, tako mu gine vse izpod rok. Morda mu ne ostane niti toliko svojega, kamor bi stopila podkev njegovega konja,” so pravili.

In res je odšel: za teden dni ali za dlje, kakor je že bilo z denarjem. In kadar se je zopet vrnil, je pripeljal s seboj novega konja, nov voz ali kaj drugega, samo da je bilo novo in lepo in da je pokazal ljudem, da ne hodi brez posla z doma. In zopet je bil siten in oduren, da so se ga ogibali. Povešal je glavo in je tožil, da je bolan, da nima nikogar, ki bi se z njim pozabaval in ki bi ga umel. Vse mu je bilo tako majhno, nizko in tesno, da se ni mogel niti svobodno okreniti, niti poleg volje razpeti rok, da bi se mu razširila prsi. Vseokrog je bilo neprijazno. Cvetice so venele, plašno so plehetale ptice po zraku . . .

Z ženo nista govorila. V gradu si je uredil svojo sobo in razobesil orožje po steni. Tam je presedal ob deževnih dneh, kadil iz dolge pipe in prebiral knjige o velikih vojnah.

„Izgrešil sem svojo pot. Zdaj bi že jezdil celemu voju na čelu, in zlato bi se svetilo na ovratniku. Vojna bi se začela, in zmagovalno bi vodil svoje čete v krvavi ples. Slavno bi bilo moje ime; brali bi ga v knjigah in govorili s častjo in z občudovanjem o velikem junaku. A tako pa samevam in ginem kakor hudodelec v ječi. O-o-o! Življenje, usoda! . . .”

Lilo je izpod neba, a zajahal je konja in ga podil po cestah, da je škropilo blato na konja in jezdeca. Pa je bilo lepo—kakor svoje dni na vojaških vajah. Potem ga je začelo zbadati po nogah, da je škripal z zobmi in stiskal pesti. Treba je bilo poiskati si zdravniške pomoči, a še prej je bilo treba napolniti mošnjo. In ko je bila polna, mu je takoj odleglo. Dvignil je glavo, in vse je bilo zopet v redu.

Gospa Jelka je samotarila. Zaprla se je v grad, nikoli je ni bilo na izpregled. Ljudje so skoro pozabili nanjo. Včasih se je zagibala za ograjo grajskega vrta črno opravljenjena ženska postava. Tisti, ki so šli mimo in so jo videli, so se je spomnili: „Saj še ni umrla. Še živi!”

Živela je popolnoma sama zase. Tudi s posli je govorila samo toliko, kolikor je bilo treba. Glavo je sklanjala, oči so bile pol zaprte in roke sklenjene.

„Kaj je naši gospe, da je tako zamišljena?” so se izpraševali.

Naposled so se privadili in nič več se niso izpraševali. Pozabili so, kakšna je bila prej, in poznali so le tako, kakršna je sedaj. Čudno se jim je zdelo, če je kdaj dvignila glavo in razklenila roke. Oddahnili so se, kakor da je vedra sapa razgnala dušiče ozračje. A vrat se je zopet upognil, in roke so se sklenile. Ženska postava, oblečena v črno, se je premikala po gradu kakor da nekoga išče s polzaprtimi očmi. Posli so govorili šepetaje in hodili po prstih. Vse je bilo tiho in mirno, kakor da leži mrlič v hiši. Vseokrog je bilo neprijazno. Cvetice so venele, plašno so plehetale ptice po zraku . . .

Nadine ni bilo, zamaženo so jo iskale materine oči.

Hudodelstvo je bilo izvršeno, nič več se ni dalo popraviti. Srce je razjedal črv, in noči so bile dolge in strašne.

„Nadina, Nadina!” je klicala mati.

A ni bilo nobenega odziva. Pisala ji je in jo prosila, naj se vendar oglasi, naj ji pove, kaj pomenja ta strašni molk. A ni bilo nobenega odziva. Vprašala jo je, ali želi, da jo obišče, da pride mati k hčeri, da se napije njene ljubezni in si umiri srce in se reši bremena, ki jo pritiska k tlom. A ni bilo nobenega odziva.

Hudo je bilo materi. Postarala se je, lasje so ji posiveli.

Minevali so meseci, dolgi meseci težkega, neutešljivega hrepenenja. Mati je odmrla svetlu. Njene misli so bile žalostne kakor bi veljale najdražjemu mrliču. Nič več ni upala, ničesar več pričakovala. Mož je hodil poleg nje kakor popolnoma tuj človek. Nikogar ni poznala, nikomur

ni gorelo njeno srce. Vse je ugasnilo, ko jo je pozabila Nadina. Samo misli nanjo so ostale, misli, tako iskrene in globoke, da so ustvarili Jelki nov svet tihe žalosti, ki je tem lepša, srcu tem dražja, čim globlje se pogreza vanjo.

VI.

Prvo, kar se je zgodilo, je bilo, da je Roman Brankovič zahteval od Nadine, naj mu izroči denar.

Dala mu ga je. Samo nekaj ga je prikrila.

Njene sanje so minile. Ni se več spominjala pravljičice o speči kraljičini, zato ji je bilo vseeno. Z denarjem si ne more kupiti sanj.

Drugo, kar se je zgodilo, je bilo, da je Roman Brankovič Nadini prepovedal—in to strogo in s poudarkom neizprosnega oficirja—vsako občevanje z domom.

„Zdaj si moja žena, in ves svet naj te nič ne briga. Kar se zgodi v najinem stanovanju, to ne sme nikamor iz njega. Ako kdaj zvem, da mi ravnaš za hrbtom, gorje tebi in tistemu, ki bi ti pomagal!”

Njegov glas je bil trd, boječe je povesila Nadina oči.

„Ali si me razumela?” jo je vprašal. „Poglej mi v oči in mi povej, če si me razumela?”

„Da!” je rekla Nadina in mu pogledala v oči.

Zapretil ji je Roman z roko in jo premeril z ostrim pogledom.

Odtedaj se ga je bala. Ako je ni vprašal, ni nikoli nič govorila. Izpočetka se ji je zdelo čudno, da ne dobi nobenega pisma z doma. Ali so tako hitro pozabili nanjo? A Brankovič je prestregel vsako pismo, in tako ni prišlo nobeno v njene roke.

„Ako so pozabili name doma, je prav, da mi je prepovedal mož vsako občevanje z domom. Pa pozabim tudi jaz na dom.”

Tako je rekla Nadina in je živela brez sanj. Kakor plašna ptica v kletki, ki se preleta in išče po prirodnem nagonu izhoda, tako je hodila po stanovanju Nadina. Pogledi so ji uhajali ven na živahno ulico, preko gora in dolin so si želeli, daleč, daleč so hoteli odtod. Tja do neba se je dvignil zid, nobenega izhoda ni bilo . . .

Kadar začuje otrok, da prihaja oče, kako mu zaigra srce, kako mu zbeži naproti, da ga objame in mu obvisi v tesnem objetju okolo vratu. Vsa ljubezen zakipi v otroku, saj prihaja on—oče. Objem vrača z objemom, poljub s poljubom. Otrok govori in govori in pripoveduje, kaj je delal, kaj videl, kaj učakal novega. V eni sapi bi rad povedal očetu vso to dolgo pisano zgodbo dnevnih doživljajev. Oče ga vzame na koleno in poslušata otroka in mu gladi lase. Dostikrat ga ne ume, a vendar mu prikimava in pritruje in se ves potroči poleg njega.

Egidij je bil že tako velik in razumen, da je znal govoriti in se igrati. A edina družba mu je bila mati Nadina in Meta in vojak Kiš, ki je stregel očetu. In vsi so bili zmeraj tako tihi in boječi, da je postal tudi Egidij njim enak.

Samo včasih mu je zaigrala mlada kri. Sama ob sebi je zagorela. Užgala jo je mladost. Tedaj je poskočil, ploskal z rokami in skočil materi v naročje. Puščava se je izpremenila v raj. Mlada mati Nadina se je spomnila domačega vrta, ko mu je bila še ona vrtnarica, cvetec kraljica. Pokropila je sina s solzami, nekaj se je nagnilo k njenemu srcu; bilo je kakor zvezdnata noč s sladkimi sanjami.

Morala je priti tudi Meta, da je videla to veselo lepoto. Tudi Kiš je moral stopiti v sobo, da je videl Egidija, kako zna biti vesel. Vsi so se smejali in nič niso vedeli, da so navadno tako boječi in tihi, kakor bi prežala nanje težka roka krutega človeka, da zdajci pade in ubije lepoto in veselje.

„Ko bi ga le še ne bilo,” so natihem želela srca.

Zazvene so na stopnicah ostroge.

Prešnil jih je strah.

Kiš je planil iz sobe, Meta je zbežala v kuhinjo.

„Tiho! Oče gre!” je rekla mati.

Egidij se je ozrl, kam naj zbeži, kam se naj skrrije. Ni bilo več časa, vrata so se že odprla, obstal je kar sredi sobe.

(Dalje prihodnjic)

SUPREME DRILL INSTRUCTOR

Miss Angela Hlabse, member of branch No. 50, Cleveland, O., was appointed "Supreme Drill Team Instructor," by the supreme executive committee, at the semi-annual meeting held at Chicago Jan. 10-11.

Miss Hlabse has a wide experience in drill work. She was a member of the Honor Guards of S. D. Z. and is leader of the team of branch No. 50. She is very much interested in promotion of drill teams in the branches of the Union.

In her articles each month, she

will give necessary details on how to organize teams, their drills, description of uniforms and whatever other information needed. She will also correspond with anyone wishing to get more information for their respective group, or branch.

This appointment was made to create more interest among our younger members. So here's best wishes to our new drill instructor Miss Hlabse. May this new undertaking bring her and our dear Union some real beneficial results. Our sincere congratulation to you!

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

Branch No. 12, Milwaukee, Wis. — The cat is out of the bag!

On Tuesday evening, February 13, the annual "Pustna Zabava" is to be held in Harmonie Hall, 6th and Mineral Streets. The music is going to be better than usual. We are to have the Moze trio who will play music that will satisfy both young and old.

The admission price will be as usual and refreshments will be plentiful. Zveza is known for its delicious spreads and good times.

Ladies, don't forget the donations for the Zabava. We are depending on you.

Thank you, Mrs. Zuzek, for the potica; it certainly was good. Those members who were not present at our last meeting missed a very good time.

Girls, what has happened to all the enthusiasm which you showed for forming a recreation group. At our December meeting plans were started to form a glee club, but at our last glee club meeting few showed up. If those plans cannot be carried through, let us attempt something else. There are other things we could do. I hope to see all of you at the next meeting so we can decide something definitely. Remember, Mother's Day is coming and we will want to put on a program.

I'll be seeing all you members at the meeting, February 5, and everybody at our Domača Zabava, February 13.

Frances Zagar.

Branch No. 17, West Allis, Wis.— Hello everybody! I'm on the air again. It's good to be back again to let you know the news from our branch.

Our first meeting of 1934 and the card party Sunday Jan. 21st were both a great success. We'll be getting ready for our Mother's Day Program in May. We have a lot of fun in our sewing club. We sing and sew; the ladies are busy finishing the Zveza quilt. It'll be very pretty. We sew every 2nd and 4th Wednesday in the month, and would like it if everybody would come.

Let's all get new members for our branch in the big campaign which the Union is sponsoring, and double the membership!

Signing off,

Jackie.

Branch No. 26, Pittsburgh, Pa. — The Pittsburgh branch of the SLU is off with a flying start to make the 1934 season the biggest in its history, to make the lodge brighter and better for the present members and ever so much more enticing to prospective members.

There will be parties, plays and dances, but the most interesting will be the tea socials following every monthly meeting. These tea parties, we know from past experiences, will help knit the members closer together and afford them an opportunity to discuss interests in common.

I wish to congratulate the 1933 Official Committee for all the hard work and diligent effort they put

into their terms of office. We owe them thanks for two successful dances, several parties and two plays, all of which netted considerable profits for our treasury. It is the earnest desire of the newly elected committee to command just as much respect and cooperation from the membership as did the previous committee and to cooperate in all affairs of the club.

The Official Committee for 1934 is: President Mrs. Mary Coghe; Vice President Miss Amalia Sumic; Secretary Mrs. Mary Besal; Recording Secretary Mrs. Rose Balkovec; Treasurer Mrs. Mary Balkovec.

The new Board of Trustees is: Chairman Mrs. Johana Sumic; First Trustee Mrs. Mary Golobic; Second Trustee Mrs. Christina Mehelic.

It is the duty and responsibility of the committee to shoulder all burdens of the club and to make it a success both from the beneficial and social viewpoint. The members could help lighten this burden if each one would take care of her monthly obligation and co-operate with the committee on other important issues that come before the club.

On Tuesday, February 6, we are going to have a masked party. Admission will be free to members; all non-members are asked to pay 25c. Members will furnish the refreshments and if they are anything like the refreshments we had at the last party, we know they will be good and everybody will enjoy themselves. Prizes will be awarded for the most beautiful costume and the most comic

one. Even if our membership isn't very large, our enthusiasm and friendly spirit makes up for it. Come to our party on February 6 and share our fun.

Molly Sumic, Vice President.

Branch No. 33, Duluth, Minn. — Our first monthly meeting of the year was held on January 2, 1934 at the home of our president, Mrs. K. Brula.

After our president opened the meeting a few members began to stray. In order to get attention she went out and came back with a croquet mallet. She pounded on the floor with it until she got attention. Believe me she had it in a jiffy, and it kept up until the meeting was adjourned. After the meeting she served us a delicious lunch consisting of weiners and buns, ham and bread, doughnuts, cake and coffee.

Our next meeting will be at the home of Mrs. M. Spehar, Sr., on February 6, 1934 at 7:00 p. m.

I wish all the ladies of the S. L. U. a Happy and Prosperous New Year.

Mrs. Joseph Hennes.

Branch No. 39, Biwabik, Minn.—After the installation of our newly elected officers held at our regular meeting Jan. 10, we had a very interesting "round table" discussion, which was enjoyed by all. We decided to sponsor a dance to celebrate the 4th anniversary of our branch on Feb. 3 at the Park Pavilion. The dance will start at 9:00 P. M. and the admission will be 25c for gentlemen and 15c for ladies. Good music has been secured. Members not attending this dance will have to forfeit 15 cents into the treasury.

Our branch will also sponsor a dance at the same place on St. Patrick's Day, March 17th, for the benefit of St. John the Baptist Church.

We are extending a most cordial invitation to all the members of the neighboring branches SZZ, to these dances; we assure you a pleasant time.

Catherine Tometz.

Branch No. 41, Cleveland, O. — The Old Time Social Circle wishes to announce its first dance to be held at the Bridge Tavern on February 10, 1934. Jackie Zorc has been chosen to play for us. We will also give a door prize and hope to see all of you. Tickets may be secured at Elizabeth Urbanik's home at 791 East 156th St. or at Mary Gornik's at 15821 Huntmere; also at the door.

Elizabeth Urbanik, President.

Branch No. 43, Milwaukee, Wis.—We had a bigger crowd than ever before at our "Domača Zabava" January 13th, which proved to us that "13" is a lucky number. It was impossible for us to accommodate everyone, the way we would have liked to; hope you'll forgive us for this once, for we promise to be better prepared the next time.

Thanks to you all for the wonderful cooperation, which made our affair a success.

Mrs. J. Verbick.

THIS'N THAT ABOUT US

Branch No. 50, Cleveland, O. — My, we're in a rush these days. So many things to do, and such a short time to do them in. Let's begin at the beginning. After our January meeting a card party and entertainment were held for the members. And the most delicious cakes your scribe ever ate, were baked by our incomparable Mrs. Frances Kure and Mrs. Jo Seelye, our secretary. And the punch, that just hit the right spot, was made and donated by Mrs. Antonia Tanko, our capable and efficient chairman of the entertainment committee. A dainty tea apron was donated by Mrs. Frances Kure (proving that she can sew as well as cook) and raffled off. Anna Pizem was the lucky winner.

After the meeting in February, we're going to have a grand Valentine party with valentines, games, refreshments 'n everything. Valentines will be on sale at the club-rooms on the night of the meeting, February 14. We want to see every member of No. 50 there. Remember—the more the merrier.

On Saturday, February 17, the club is giving a card party for the public. This will take place at the auditorium of the St. Clair Bathhouse. Admission is 15c per person, and let's all bring our friends. There will be prizes and refreshments, dancing too, all for the nominal sum of 15c. We would consider it a great honor and pleasure to see our neighboring lodges represented, and No. 50 would return the favor.

Before we forget, we have an important announcement to make. Our branch, No. 50, is going to have a solemn initiation at the February meeting. All members who have joined the club in the last six months are urged to be present. The drill team will perform the initiation ceremony and do some floor work later. We extend an open invitation to all our neighboring branches to come and witness the performance, especially those who are interested in starting drill teams. Here is an opportunity to see how a team functions. Everybody's welcome.

We're just bursting to tell you our most important news. It's all about our "Kiss Scramble" that's going to be held in April. We're going to give you all the details next month; but it's our annual dance and we have some big surprises up our sleeves for all those attending. Doesn't the name sound inviting? "Kiss Scramble," soft lights, dreamy music, moonlight waltzes—can anyone imagine a more romantic setting? Watch for further announcements next month, but we're not going to tell you about the surprises, you'll have to come to the dance to enjoy that.

How are our new members coming, girls? You know we're out to set a record, but it will take a lot of hard work. How about it? Every one do her share and it won't be so difficult, but a few alone can't accomplish much.

Members of the drill team, please report for practice every first Tuesday of the month at the St. Clair

Bathhouse. We would like to have a 100% attendance and that includes the subs. Let's be there!

We were pleased to see Mrs. Nettie Celesnik and her cousin Rose Debelak at the last meeting. We would like to see you oftener, girls, couldn't you manage? Among our newest and most faithful members, we have Mary Legan, Emma and Josephine Tercek. More power to you, ladies!

Before we close, let's give a great big hand to the girls of No. 55 in Girard, Ohio. They're out to give competition to No. 50 in the matter of drill teams, and here's wishing them all the luck and success in the world. How about hearing from you, No. 55? And are we going to have any competition from any other branch? We'd like to hear from more clubs in next month's "Zarja."

Until then we say Au Revoir,

Angela Hlabse.

A WORD ABOUT ST. VALENTINE'S DAY

Once upon a time—according to legend—there was a gentle and loving saint whose martyrdom led to the founding of St. Valentine's Day. Beyond contributing a name to the day, however, history does not show that this saint had anything to do with the origin of the custom of exchanging love tokens.

One explanation of the origin of this holiday was the belief held in England and France during the Middle Ages that on February 14th the birds began to mate. Therefore, this day became the occasion for writing love letters and for sending love tokens.

In English villages the children gather in the morning and go from house to house, singing some little chorus, and in return are given pennies and candies. This is called "Valentining."

Another explanation connects the modern celebration of the day with the observance of the Roman Festival Luperalia, which occurred on February 15th. At this time, so the story goes, each young man drew from a box the name of a lady who was to be his sweetheart for the year. It is supposed that this custom is the origin of some of the sentimental features of St. Valentine's Day.

by one of the members.

WASHINGTON

He stood, the firm, the grand, the wise,

The patriot and the sage;
He showed no deep, avenging hate,
No burst of despot rage.

He stood for Liberty and Truth,
And daringly led on,
Till shouts of victory gave forth

The name of Washington.

ABRAHAM LINCOLN

The light of Heaven shines in his face,
As with his pen, he frees a race,
The boon of liberty he gave
And went a martyr to his grave.

KAMPANJA SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE

Kampanja za pridobivanje novih članic, ki se je pričela dne 1. decembra 1933 in bo trajala do 1. junija 1934, je v polnem razmahu. Da se pospeši in olajša agitacijo, je glavni odbor na svoji pol-letni seji sklenil, da se zniža pristopnina za mesece marec, april in maj iz 75 na 25 centov, kar bo vsekakor olajšalo agitacijo. V tej kampanji so določene tudi nagrade, ki jih bodo prejele one članice, ki bodo dobile največ novih. Nagrade so sledeče:

ČLANSTVO: Prva nagrada zlat prstan z Zvezinim znakom in slika agitatorice v "Zarji."

Druga nagrada \$5.00 v gotovini.

Tretja nagrada \$2.50 v gotovini.

Splošna nagrada: Vsaka članica, ki pridobi pet ali več novih članic, dobi zlato broško z Zvezinim znakom.

PODRUŽNICE: Podružnica, ki pridobi največ novih članic, dobi kot častno nagrado Zlato spominsko knjigo, ki se nahaja sedaj pri podružnici št. 12 v Milwaukee, Wis.

Druga in tretja nagrada podružnicam je Zvezni čarter.

* * *

Tekom te kampanje se ne more dovolj poudariti važnost mladega članstva, ki naj bo nova brst življenja naše organizacije. Me, starejše članice, ki

smo s trdom in žrtvami zgradile svojo lepo in ponosno stavbo, Slovensko Žensko Zvezo, moramo gledati, da jo zapustimo kot dragoceno dediščino svojim hčerkam, ki bodo nadaljevale z delom tam, kjer bomo me prenehale. Me smo od danes do jutri, v mladini pa je zdravje in moč, in samo če njo zainteresiramo za našo dično organizacijo, moremo biti prepričane, da sta tudi v bodočnosti zagotovljeni njena rast in procvit. V bodočih generacijah se bo najbrž poslovalo v angleščini, pa nič zato: duh, ki bo vel še v poznih generacijah iz Slovenske Ženske Zveze, bo duh slovenskega dekleta, žene in matere, če bomo svoj naraščaj prav odgojile ter mu vcepile v srca ljubezen do našega naroda in naše slovenske besede!

Narodna dolžnost naših članic-mater je, da vpišejo svoje hčerke v našo organizacijo, agitatorice pa naj posvečajo velik del svoje pozornosti naši ženski mladini, ki še ni včlanjena v naših vrstah! Če to pritegnemo v naš krog, potem nam je še za dolgo dobo zajamčen naš narodni obstoj, brez slovenske zavednosti našega ženstva pa je naš narod v doglednem času posvečen svoji narodni smrti!

S tem vidikom pred očmi, pojdimo v sedanji kampanji krepko na delo ter pridobimo naši Zvezi čim več novega članstva, ki bo vplivalo kakor oživljajoč in osvežujoč sok na deblo naše Slovenske Ženske Zveze!

V SPOMIN

Blagor mrtvemu, ki v Gospodu umrje! Poslej počiva od svojega truda, njegovo delo pa gre za njim. — V pobožno molitev in blag spomin se priporoča pokojni.

Mili Gospod Jezus, daj mu večni mir! Sladko srce Jezusovo, bodi njegova ljubezen! Mati ljubezni, bolečin in usmiljenja, usmili se ga!

V blag spomin prve obletnice smrti ljubljene in nepozabnega sina in brata

Joseph Zupančič-a

ki je zatisnil svoje oči dne 16. februarja 1933 v cvetju mladosti, star komaj 23 let in dva meseca.

Dragi sin in ljubi brat!
H grobu spet smo sem prišli,
kjer počivaš sin naš Ti—
za vselej si zaprl oči.

Prehitro si odšel od nas,
zamrl na veke Tvoj je glas.
A Tvoj spomin lepo živi
do konca naših zemskih dni.

Nikoli nam ne mine dan,
da ne bi bili v duhu tam,
kjer snivaš svoj mrtvaški san,
kjer dom je Tvoj sedaj hladan.

Dragi sin in brat preljubi,
Boga in Marijo prosi za nas!
Zbogom, dragi, in mirno Ti spavaj,
radost uživa naj duše Ti spas!

Žalujoci ostali.

Cleveland, O., 20. februarja 1934.

ČESTITKE

Slovenski Ženski Zvezi
PRIJATELJ

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

Office hours at

3724 W. 26th St. 1858 W. Cermak Rd.
1:30—3:30; 8:30 Daily 4—6 p. m. Daily
Tel. Crawford 2212 Tel. Roosevelt 1695

CHICAGO, ILL.

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence Tel.: Crawford 8440;
if no answer call Rockwell 9200

Pivo 5c--10c

Mrs. Mary Kushlan

SLAŠČIČARNA

6415 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI DNEV-
NIK V ZEDINJENIH DRŽAVAH

Največja jugoslovanska unijska tiskarna
v Ameriki

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska dela
po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, O.